

KNJIGA 23
KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=23>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?
Prikaz rezultata str. 441/872

Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

03-05-2015 11:41#441

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

VJEKOSLAV LUBURIĆ POSTAO ČARKAR **VRLO INTERESANTNO!**

(Ovo pismo generala Drinjanina se nalazi u knjizi "[PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA](#)" na strani 80. Pismo kojeg je Vjekoslav Luburić pisao svojom rukom i svojem suradniku Dnijelu Joliću u Toronto 17.XII.1955., dakle ima tome skoro šest deset godina. Stavio sam "**Vjekoslav Luburić**", jer, on je sam, svojom voljom i svojom rukom prekrizio riječ generala stavio DRINJANIN, na svojim službenim pismima, koja su uvijek u zaglavlju počela: general DRINJANIN, Stan, dne i datum ...Ovog puta riječ general je prekrizena i sadržaj pisma će Vam svima reći zašto. Tko je do sada pratio, čitao i pamtio PISMA MAKSA LUBURIĆA, mogao je uočiti, po datumima pisama, kada su i zašto nesuglasice nastupile između Poglavnika i generala Drinjanina, Vjekoslava Maksa Luburića, i tko je tu najviše ili najmanje kriv. Osim toga, a ja sam to čuo i o tome čitao, da je Poglavnik razriješio generala Luburića svih dužnosti u Ustaškom Pokretu, itd., itd. Čujmo sada šta ovo pismo od 17 prosinca 1955. godine kaže: Mo. Otporaš.)

.....DRINJANIN

17.XII.1955.

DRAGI BRATE!

Evo Ti dajem na znanje, da sam postao pod starost čarkar, jer sam se zahvalio na generalstvu, ustaštvu, vratio sva odlikovanja i položaje, a u znak protesta radi postupka izdajnika oko Poglavnika, koji čine što hoće, pa su zabranili i Opor i "Drinu". Ali su se prevarili, jer Opor ostaje, a "Drina" izlazi na 404 stranice sa uvodnikom Džafera ([Kulenovića, ministra HDV, mo](#)) i fra Gracijana Raspudića, te 60 časnika i dočasnika i boraca Pokreta. (Radi se o "[DRINI](#)" br. 8-12, 1955. u kojoj su pisali skoro svi bivši suradnici Opora i HDV., mo) U Buenos Airesu vladaju Markovići ([Josip, Joso, Marković, glavni i odgovorni urednik novine, glavnog glasila HOP-a "HRVATSKA", koji je par godina kasnije pao u nemilost i bio izbačen i prozvan "izdajnikom", kao i mnogi drugi, mo](#)) i njemu slični pogani i kriminalci, koje ćemo jednom suditi.

Mi ćemo ostati kakvi jesmo i mi ćemo spasiti Poglavnika i Hrvatsku. Poslao sam ti kartu iz

Trsta. (Interesantno da je general bio u Trstu, mo) Pozdravi braću i poruči im, da nismo sami. Ostalo će ti reći Drago.

Grli Te Tvoj Maks.

03-05-2015 21:25#442

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

OKRUŽNO PISMO HRVATSKOG NARODNOG OPORA 1953.

"DRINA" Vjesnik Hrvatskih Oružanih Snaga

OKRUŽNO PISMO

(Pregledao sam knjigu "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" i primijetio da neka, ako ne i sva, Okružna Pisma HNO nisu uvedena u tu knjigu. Pitanje se postavlja dali će netko, tko se bude bavio drugim izdanje te knjige nadodati te okružnice kao prošireno i nadopunjeno izdanje. Mo. Opaska.)

Svim povjerenicima, suradnicima i čitateljima "Drine"

Najprije postavljamo Vam pitanje: **DA LI ŽELITE DA VAM I ZA ANTUNOVO POŠALJEMO OVAKOVU "DRINU" KAO OVAJ BROJ OD DESETOG TRAVNJA?!**

Da! - To će biti odgovor sviju Vas.

Dobro, u tom slučaju **PROUČITE DOBRO OVO OKRUŽNO PISMO I IZVRŠITE ONAJ DIO RADA, KOJI NA VAS SPADA.**

Pred kraj prošle godine tiskali smo tri "DRINE" jednu za drugom u kratko vrijeme i svaki put sa većom tiražom, sa većim brojem klišeya i na više stranica. Borci su "DRINU" tražili, slali svoje suradnje i davali nam sugestije za uređivanje iste. Mi smo osjetili bilo boraca i sa geslom "**vjernost za vjernost**" išli smo smjelo naprijed.

Sa Božićnim brojem 1952. počeli smo kampanju, da se plate prilično veliki dugovi "DRINE", koji su nastali naglim razvijanjem "DRINE" i otpremom iste na sve strane svijeta. Ujedno smo odmah pristupili poslu i izdali prvi broj 1953., koji je i opet bio jači i bolji nego svi prijašnji.

Hrvatski borci odgovorili su u duhu lozinke "**vjernost za vjernost**" i priskočili u pomoć "DRINI". Bilo je braće, koja su i više žrtvovala, nego se je od njih tražilo i očekivalo. Doći će vrijeme, kada će "DRINA" istima dati priznanje. Možemo sa ponosom ustanoviti, da se nismo prevarili u našoj vjeri u hrvatske borce, jer je "DRINA" platila dugove i evo, kako vidite, kročila novom snagom naprijed. Vjernost boraca bila je za nas dragocjena u moralnom pogledu još više nego u materijalnom, jer smo se uvjerali, da naš posao nije bio uzaludan. "DRINA" je prodrla do svakog hrvatskog borca i osvojila srca istih. **A TO I JEST BILA MISIJA "DRINE"**.

Sada Vam dajemo "DRINU" na 30 stranica, sa više klišeya nego ikada do sada, sa krasnim štivom iz najboljih naših pera, sa bogatom rubrikom "Borci pišu". Na sugestiju boraca uveli som tri nove stvari: Rubrike "Vijesti i pisma iz Domovine", "Čovjek i znanost u službi rata" i "Vanjsko-politički

uvodnik".

Osim što se je u četiri broja podvostručio broj stranica, uveli smo mala slova, te tako dobili na prostoru. Uveli smo i više vrsta raznih slova, da "DRINA" ima ljepši vanjski izgled. Papir smo isto poboljšali, i na kraju druga vesela vijest: Povećali smo i opet broj primjeraka.

Učinili smo gornje iz više razloga: Spremamo se proslaviti Deseti Travnja, za čije smo djelo za N.D.H. dali sve svoje. Tako smo se htjeli odužiti uspomeni naših drugova, koji su još više dali od nas, a to je život. Vjerujem, da je ovo najbolji način, da im se odužimo. Zatim: nalazimo se u predvečerje rata, koji će odlučivati ne samo sudbinom Hrvatske, nego i sudbinom svijeta. Zato kao da osjećamo potrebu, da se duhovno povežemo što više i što brže. Osjećamo potrebu, da Vam kažemo, odnosno, da si kažemo ono što mislimo. "DRINA" je naš list i u njemu vidite Vaše radnje, sastavke, pjesme, dopise, fotografije i Vaša imena. To je garancija našega obiteljskog kontakta, jer "DRINA" ni nije ništa drugo, nego jedna obiteljska veza među hrvatskim borcima, zasijanim diljem svijeta. I kad kažemo, da se nalazimo u predvečerje rata, onda to znači, da Vam sa "DRINOM" želimo nešto kazati, s obzirom na našu budućnost. I još nešto: "DRINA" je našla puta i načina da stigne i u Domovinu.

Gornji su nas razlozi dakle potakli, da smo došli pred Vas sa "DRINOM" ovakovom, kakova jest. I sada se obraćamo Vama, da prema planu rada i svaki od Vas doprinese prema mogućnosti i potrebi svoj udio. Bez toga "DRINE" nema.

PRVO. - Organizirajte u svojem mjestu jednu ili više grupa "KRUG PRIJATELJA DRINE". Što je dužnost tih KRUGOVA? U prvom redu duhovno povezivanje onih boraca i Hrvata uobće, kojima su jasni ciljevi "DRINE". A jedan od glavnih ciljeva "DRINE", kako se iz njezina samog imena vidi jest, gajenje kulta naše vjekovne međe naše rijeke Drine, koja jest i mora ostati vječna međa između nas i srpstva. Dužnost "DRINE" jest gajiti kult naše krvne zajednice, a protiv svih pokušaja razdvajanja braće katolika i muslimana. Nadalje obrana sudbinske povezanosti svih hrvatskih vojnika i boraca, koji su se borili protiv srbokomunizma, jugoslavenstva i komunizma uopće. Ne damo, da nas itko dijeli na Ustaše, Domobrane, Oružnike, Legionare, Mornare itd., jer smo se borili za jedno i padamo za jedno, a to je Hrvatska Država. Naravno, da "DRINA" želi i obavještavati o aktualnim događajima, donošati stručno i poučno štivo, i sve ono što je hrvatskom vojniku i čovjeku danas potrebno. Eto, tu je zadaća Kruga prijatelja "Drine".

(Napomena:

Ova okružnica je pisana 20 ožujka 1953. godine, u doba kada general Drinjanin nije još bio oženjen, dakle, bio je leđičan. I ne samo to. On je još uvijek pisao korijenskim jezikom iz doba NDH. Tko je pratio njegova pisma, mogao je uočiti da se je general mijenjao prema vremenu i prema potrebi, ali uvijek ostao na ideji obnavljanja Hrvatske Države i izmirenja svih Hrvata. Tako će ga povijest zabilježiti. Otporaš.)

DRUGO. - Organizirajte suradnju za "DRINU". Više puta smo Vam u samoj "DRINI", u Okružnicama i osobnim pismima pisali o tom problemu. Svi Vi možete efikasno surađivati. Ni jedan narod nije sastavljen od samih profesora, a kad bi i bio, ni onda ne bi bili svi za suradnju u novinstvu. Zato skupite se prema grupama i prilikama Vašeg života, prema radnom mjestu, prema osobnim prijateljstvima ili prema pripadništvu Vašim terenskim jedinicama. Tada zajedničkim snagama izradite prikaz jedne borbe, povijest Vaše jedinice, tok Vašeg života u novim prilikama, Vaša opažanja u životu u zemlji, gdje se nalazite, o životu i radu naših neprijatelja i protivnika, o događajima u Vašoj hrvatskoj koloniji. Oni koji mogu dati više od sebe, neka sami obrade gornje probleme, neka pišu članke, ili kao drugi pjesme itd. Ona braća, koja imaju zato dara, neka prate strani tisak i šalju nam izreske iz stranih novina, neka prate strane knjige, koje govore o našim problemima i neka nas obavješćuju.

Poznate su nam prilike u kojima živite i znamo, da gornje nije lako riješiti. Ali sa mnogo dobre volje, ljubavi i napora mnogo se toga daje ostvariti. Nastojite pisati razdvojeno i čitljivo, a ako je ikako moguće na pisaćem stroju. Nema svatko tih mogućnosti, ali zato Krug prijatelja "DRINE" i tu može ozbiljno pomoći. Pokušajte!

TREĆE. - Moramo se dotaknuti i materijalnog pitanja. Odajmo punu počast onima, koji su tako rekuć podržavali "DRINU" na životu. Blagajnička knjiga "DRINE" je dokument. Znamo imena tih prijatelja i njihove adrese na pamet. Želimo sada pokušati nešto novoga. "DRINA" je osvojila novi krug čitatelja, a prema izvješću prijatelja svaki novi broj "DRINE" jače drma sa vratima na kući onih, koji kažu, da dobra je, potrebna je, ali ...Znademo za slučajeve, da su Povjerenici jednostavno posegnuli u svoj džep i poslali u ime svoje grupe. Pokušajmo sada sa ovim brojem jedan pravedniji sistem. NEKA SVAKI ČITATELJI "DRINE", KOJI RADE DADNU JEDAN MALI OBOL I NEKA NAM TO BILO SAMI, BILO PREKO POVJERENIKA, POŠALJU. Tako će "Drina" moći svaki puta odmah platiti tiskaru i druge troškove, a pojedinci neće morati doprinositi velikih žrtava. Pri tome ne zaboravite, da se radi samo o Vama u par zemalja, dok je najvećih dio naših i prekomorskih čitatelja u državama, koje su pasivne, ne govoreći o onima, koji su bez posla, odakle se novci ne mogu slati, ili se uopće ne isplati slati ih jer ovdje ništa ne vrijede. Kraj toga još nismo govorili o mnogobrojnoj braći u Evropi i Domovini. Ne zaboravite braćo, da kada bi svi Vi u tih par pozitivnih država platili, još uvijek na svakoga od Vas otpada devet drugih, koji "DRINU" dobivaju i ne mogu je platiti, kad bi i htjeli. "DRINA" nema i neće imati pretplate. Svi Vi znate, da je "DRINA" poslana svakome, tko ju je tražio. To je njezina MISIJA.

Eto, rekli smo Vam, kako se može za Antunovo tiskati i opet ovakva "DRINA", koja će stići od Švedske do Zelanda, Sudneya i Damaska, Indokine i Argentine, pa sve prema gore do hladne Canade. Kao što će "DRINA" od Desetog Travnja čestitati taj veliki nadnevak svakom borcu razbacanom po svijetu, tako će i slijedeći broj čestitati HRVATSKO ANTUNOVO, tu vojničku svetkovinu svakom hrvatskom borcu. ZAVISI O NAMA SVIMA.

Pomoć za "DRINU" šaljite na adresu: Mario Pušić, Apartado 5024, Madrid, Espana, po mogućnosti u preporučenom pismu, zračnom poštom, u čvrstoj i dobro zalijepljenoj kuverti. Kada se radi o malo većoj svoti, tada uplatite u cheku na kojoj banci na gornje ime i gornju adresu. Posebno upozoravamo: da se ne šalju chekovi na ime "DRINA", jer to prouzrokuje poteškoće kod banke. Gdje Vas je više skupa, šaljite kao i do sada zajednički. Posebno molimo one, koji avionski dobivaju, da misle i na to, jer ova "DRINA" je i opet teža, a poštarina svaki put viša. Kako će te mnogi vidjeti, poslali smo Vam avionski redovne teže brojeve, jer smo zadnjih dana dobili zahtjev na mnogo više avionskih, a tih je samo ograničen broj.

I na kraju: Samo se slučaju može prepustiti, ako netko "DRINU" nije dobio, a tražio ju je. To poručite svima.

Uz naš vojnički pozdrav:

Za Poglavnika i Dom Spremn!

Madrid, dne 20. ožujka 1953.
Uredništvo u Uprava "DRINE"

general Drinjanin

04-05-2015 03:16#443

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

DIONICE DRINE I KAKAV TREBA BITI EMIGRANT

(Možda je potrebno jedno pojašnjenje za današnji hrvatski naraštaj. general Drinjanin je pokrenuo reviju za odgoj hrvatskih časnika, dočasnika i vojnika za ponovno Oslobođenje Hrvatske. Za tu svrhu je pokrenuo akciju prikupljanja novčanih sredstava za kupiti tiskaru koja će biti u službi borbe za Hrvatsku Državu. U tu svrhu general Luburić je pokrenuo akciju u DIONICAMA za kupiti tu tiskaru. Pok. Stipe Šego iz Chicaga je posudio u to vrijeme osam (8) tisuća američkih dolara da se ta tiskara kupi. tiskara se je kupila kojoj se je dalo ime **"DRINAPRESS" U SLUŽBI HRVATSKE DRŽAVE.** Otporaš.)

"DRINA" - Revija za odgoj i formaciju hrvatskih vojnika, dočasnika i časnika.

Apartado 5024, Madrid - Espana

Uredništvo i Uprava,

Madrid, 5.9.1964.

general Drinjanin

Br. Ivan Ivanković,

935 Centennial St.

LOS ANGELES, 12., Cal. USA.

Dragi brate !

Prijatelj Nikola Vasilj poslao nam je Vaš ček na 20 dol., vjerojatno za kupljenje dionica DRINE. Njemu smo poslali potvrdu iz dva razloga: jer je on poslao novce i valja mu obračunati, a drugo jer mi nije poslao Vašu adresu. Mi imamo ovu, koju su nam poslali prije, i ne znam jeli sigurna. Zato Vam šaljem kopiju preko br. Nikole, a ako adresa nije dobra, bojim se, da će se vratiti, osim da poduzmete korake, Vi ili Nikola na ovoj adresi. Ako je dobra, potvrdite, da se pošta ne gubi.

Mene osobno jako veseli da imamo od vas bilo kakve vijesti. Previše sam o Vama čuo od Vašega prijatelja i suradnika Pave Gagre, a moga starog vojnika i suradnika. On je u Australiji. Znam mnogo toga o Vama od prije, a i iz novog života. Možda bi Vas se moglo staviti u emigraciji kao dobar primjer, kakav treba biti emigrant. Znam šta ste sve **predeverali**, radili, učili i stigli gore. To je tip izdrživog Ere koji na leđima zemlju nosi, pa da rodi vatra živa od žilavke! (Ovdje treba za današnju mladost pojasniti šta je general s ovim htio reći. U stara vremena ljudi su svoju lozu sadili u brdima koja su izložena suncu. Preko zime, kada je vrlo kišovito, kiša, voda bi često puta znala odnijeti zemlju s višeg na niže, tako da bi lozove žile oskudijevale zemljom. Tada bi ljudi u kantama, vrećama i sanducima na leđima donosili zemlju i zasipali lozu tako da pokriju zemljom lozove žile. Ta loza tako dobro vino daje kojega se je prozvalo ŽILAVKA. Mo. Otporaš.) I k tome imate vremena za raditi za domovinu.

Znam da ste politički prijatelj Dra. Jelića. To mene ne smeta. Mi smo načelno stali na stanovište da svaki Hrvat može pripadati stranci kojoj hoće, ali da kao Hrvat i vojnik mora pripadati svojim oružanim snagama. Vi ste to bili, jeste i opet ćete biti. Nastojite uz sve druge studirati i vojničku

znanost i umjetnost.

Iz naših zastavnika treba praviti buduće generale i pukovnike, jer ćemo tako imati garanciju, da će iz starog korijenja klicati nova snaga u službi starih i vječnih, ali vječno mladih, ideala. Ako smo se sporazumjeli, onda na rad. I u tu svrhu, povežite se sa prijateljima. Možda sazrijeva misao, da se sastanete sa prijateljima i da u Kaliforniji stvorimo KULU iz koje ćete se onda zaliećati i vraćati se, sređivati se, poboljšavati znanje, čekati priliku, i vraćati se u borbu, uvijek, sto i tisuću puta iznova, dok se Hrvatska ne oslobodi. Sve je drugo sporedno kao imena, ljudi, ideologije i kalendar. Revolucionarac mora biti u prvom redu stalan, sređen, ozbiljan, dosljedan i uzor svima. Pavo je jedan od tih. Drago bih mi bilo kada bi nam napisali o svojim uspomnama šta, jer znam da imate dosta. Pavo i drugi su mi poslali.

Javite se. Dotle uz naš vojnički pozdrav, odani Vam

general Drinjanin.

Napomena:

Čitajući i pripisujući [PISMA MAKSA LUBURIĆA](#), jedno po jedno, mnogo toga sam shvatio, saznao što prije nisam znao, razumio mnoge zamršene stvari i događaje; pa sam često puta mislio: [TEŠKO ĆE BITI DOSLOVNO PREVESTI NA BILO KOJI JEZIK PISMA MAKSA LUBURIĆA](#). Zašto. Jednostavno zato što se je često služio starim hrvatskim izrekama, koje će često puta biti teško u doslovnom smislu prevesti. Probao sam neke riječi, pa nije bilo lako. Na primjer, jer sam i to negdje našao. Čovjek ženi svojoj govori: [NEKA MENE TEBI](#), te onda izvrće i dodaje: [NEKA TEBI MENE](#), što, svakako, naglasak uvijek ide na muža. Otporaš.

04-05-2015 11:52#444

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ISTINA IZLAZI VANI O JASENOVCU, piše Igor Vukić

(Maks Luburić je pisao dru. Miljeniki Dabi Peranić u Pariz da mnogi ne znaju šta je sve bilo u Jasenovcu. Igor Vukić, inače hrvatski pravoslavac, želi znati istini i poradi te istine istražuje **trostruki** Jasenovac. On otkriva u svojim istraživanjima da je hrvatska vlada, tj. Pavelićeva ustaška vlada internirala hrvatske židove u radni logor Jasenovac kako bi ih sačuvala od deportacije u Njemačku na prisilni rad. Jugoslaveni, tito i svi neprijatelji Hrvatske desetljećima su to koristili kao ubijanje židova. Treba pročitati knjigu Ilije Barbarića "NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKAJE BILO PRAVO IME", Split, 2010. Pisac ove knjige je bio zadužen kao zapisničar u Jasenovcu od početka 1942. pa do raspusta Sabirnog Radnog Logora Jasenovac 21. travnja 1945. Tu pisac dokumentirano iznosi 18. 600 osoba koje su došle, prošle i izišle iz logora, te 2.000 sveukupno mrtvih od svih raznih bolesti, uključivši i nasilne smrti. Mo. Otporaš.)

Sin zatočenika Jasenovca: Istina je drugačija, Jasenovac nije bio logor smrti (VIDEO)

Objava: 28.04.2015 | 09:51 Povijest

Igor Vukić bujica logor jasenovac

Igor Vukić, novinar, publicist i Srbin ([hrvatski pravoslavac, mo](#)) po nacionalnosti čiji je otac kao dijete, zajedno s obitelji i poznanicima, bio zatočenik logora Jasenovac za vrijeme NDH, progovorio je u “Bujici” o svojim istraživanjima o logoru Jasenovac.

“Vladajući će biti posramljeni na sadržaj govora u Jasenovcu te će se ljutiti na svoje suradnike jer im nisu bolje pripremili materijal. Na osnovu lako dostupnih dokumenata može se lako provjeriti da informacija o Jasenovcu kojima raspolažu nisu točne. Slika na osnovi svjedočanstava ne odgovara verziji Zorana Milanovića, Josipa Leke i Milorada Pupovca”, komentirao je u Bujici posjet vladajućih Jasenovcu tajnik za istraživanje trostrukog logora Jasenovac Igor Vukić.

Vukić je u emisiji “Bujica” istaknuo kao Jasenovac nije logor smrti, već prema njegovim opsežnim istraživanjima, radni logor i mjesto internacija za skupinu Židova koji su bili izuzeti od deportacije u Njemačku.

>>>“Jasenovac je mit. To znam jer su moji preci kao Srbi završili u tom logoru

”Nije istina ono što se govorilo da tko je došao u logor nije nikada izašao. Tada se govorilo o 700.000 mrtvih, ali proučavanjem dokumenata utvrdio sam da ta brojka nije točna. Najveći broj zarobljenika je prošao kroz logor i raspoređen je na druge lokacije”, rekao je Vukić čiji su otac, baka i prabaka bili na popisu žrtava Jasenovca.

Napomenuo je kako je i podatak da je u logoru ubijeno 80.000 zarobljenika upitno.

”Logor je postojao od kolovoza 1941. do travnja 1945., odnosno 1330 dana. Prema računici ispada da je svaki dan ubijeno 68 ljudi. Poznato je da su bila velika mirna razdoblja kada se nije ubijalo. Taj je logor bio mali, bilo je šest baraka za stanovanje i brojka se kretala oko 2.000 zarobljenika dnevno”, rekao je Vukić.

”Najveći dio ljudi koji su prošli kroz logor bili su aktivni protivnici NDH, bili su vezani uz komunizam i partizanski pokret, postojala je mala skupina Roma, a najveća skupina Srba prolazi 1942. Tu je bila i moja obitelj, koja je kroz logor prošla u ljeto 1942., ni prije ni poslije”, ispričao je Vukić.

Dao je podatak kako nakon ratnih ekshumacija nije pronađeno više od nekoliko stotina ostataka na kojima nije bilo znakova ozljeda što znači, ukazuje Vukić, da su te žrtve vjerojatno umrle od bolesti.

”Netko kaže da su tijela bačena u Savu, a to znači da bi veliki broj tijela plivao, a netko bi to fotografirao. U vrijeme bitke na Kozari patrolirali su brodovi mađarskih jedinica, a Nijemci bi sami to fotografirali i napravili pritisak. Međutim, takvi dokazi ne postoje”, rekao je Vukić.

Referirao se i na podatak koji je isticao Milorad Pupovac – o 20.000 ubijene djece, pretežno srpske nacionalnosti. Prema stotinama iskaza bivših zatočenika, napomenuo je, nitko od njih ne spominje djecu u tolikom broju.

”U grupaciji Kozarčeve prelazi 12.000 djece, ali za njihovo zbrinjavanje se pobrinula NDH na čelu s Pavelićem. Unatoč tome što su dječji domovi već puni. NDH ipak zbrinjava djecu. Bilo je djece koja su umrla, ali ona nisu bila primarni cilj ubojstva. Državnim vlastima pomaže Caritas i Stepinac koji daje na raspolaganje svoje prostore”, rekao je Vukić.

MILANOVIĆ ŠOKIRAO U JASENOVCU: Srpski partizani iz Like, Banije i Korduna – to je hrvatska vojska!

U emisiju se javio novinar i publicist Ante Gugo čiji je stric bio na popisu žrtava logora Jasenovac.

”Međutim, on nikada nije bio u Jasenovcu. Rodio se 1941., a poginuo je u dobi od četiri i pol godine u Kninu posljedicom Savezničkog bombardiranja. Smišljene laži poput ove služe kako bi se umanjio značaj Holokausta te da bi se umanjila bol koju osjeća danas obitelj žrtava. Ljudi koji se tako olako igraju Holokaustom su bezosjećajni i bešćutni”, rekao je Gugo.

U tu skupinu bešćutnih Gugo je svrstao i Milanovića u prvom redu, napomenuo je, jer nije reagirao u trenutku kada su Branka Lustiga, zatočenika Auschwitza, prisutni izviždali.

Voditelj Velimir Bujanec najavio je dolazak Zorana Milanovića i ministra obrane Ante Kotromanovića na komemoraciju u Teznom 15. svibnja. Gugo smatra kako su osjećaji ministra obrane iskreni dok premijer prema njegovom mišljenju želi kontrolirati Kotromanovića i približiti se braniteljskoj populaciji.

Izvor: Sloboda.hr/Bujica/Direktno.hr

04-05-2015 12:59#445

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnički (1903-2006) (1) dio

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnički (1903-2006) u svojoj knjizi **"MOJKE USPOMENE"**, Zagreb 2002. Ja osobno nisam poznavao Štefa Crničkog, ali sam se sa njim često dopisivao i kad-kada zajednički usklađivali smjernice Hrvatskog narodnog Opora. Upoznao sam sam Slavka Logarića jednim pukim slučajem u kolovozu 1966. tada sam živio u Parizu. Jednu večer dolazim s posla i pred ulaznim vratim nađem nepoznata čovjeka, otmjeno obučena s novinom u ruci. Pitam ga tko je našto upitani pita mene dali sam ja Mile Boban. Na moj potvrdni odgovor on otvori novine i tu na stranicama novine "HRVATSKA SLOBODA" koju su u Njemačkoj uređivali pok. Mile Rukavina i pok. Nahid Kulenović, slovo po slovo je stavljena moja adresa i moje ima tako, da u prijelazu preko granice nitko ne bi mogao odgonetati ni ime ni adresu. Kada je Slavko Logarić došao u Pariz, on je to sve povezao, sastavio moje ime i adresu te došao kod mene.

Šta je u stvari bilo? Tih dana početkom kolovoza 1966. dogine u Štuttgardu, u jednom restoranu, između Hrvata jugoslavenske orijentacije i hrvatskih nacionalista je došlo do velike, najprije svađe te zatim tuče. Nisam bio tu pa ne znam detalje, ali kako sam čuo jedan od najbučnijih je bio neki Medvedić - ili tome slično - od Imotskog, koji da je s velikim ponosom isticao da je on Jugoslaven a ne Hrvat, hvalio tita i sl., i u toj tuči, gunguli Slavko Logarić je ubio tog Medvedića. naravno da je potjera za njim nastala, tako da su ga Mile Rukavina i Nahid Kulenović poslali k meni u Pariz da mu dr. Peranić i ja kod španjolskog poslanstva u Parizu isposlujemo potrebne papire za Španjolsku.

Dr. Peranić je javio generalu taj slučaj a on odmah preko svojih veza učinio sve potrebno kako bi Slavko Logarić kao politički izbjeglica mogao nesmetano doći u Španjolsku. Za srediti sve te papire uzelo je nekih 7/8 dana, a kroz sve to vrijeme Slavko je bio kod mene u stanu, a da nitko za to nije znao.

Čitajući knjigu **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA"**, novinu **OBRANU** iz tih burnih dana general je često pisao o slučaju Slavko Logarić. Njemačka je preko Interpola tražila od španjolskih vlasti izručenje Slavka Logarića Njemačkoj. General je sa svoje strane i preko svojih veza uspio spriječiti izručenje Slavka Logarića Njemačkoj, tako da je dotični dobio potrebite papire za boravak u Španjolskoj a general mu našao neki posao, zaposlio ga, tako da je Slavko često puta zalazio kog generala. Čak i taj kobni dan u nedjelju 20 travnja 1969. godine Slavko dolazi oko jedanaest sati ujutro kod generala da ga vidi i sa njim popriča. Tu je ubojica Ilija Stanić i generalov prvi sin Domagoj koji upravo doručak jedu, a na upit: gdje je general, Stanić na brzinu odgovara i laže da je otišao poslovno u Madrid i da se neće vratiti za da/tri dana. Tada je krijamice Slavko Logarić napisao jednu ceduljicu za generala i stavio ju pod pepeljaru da drugi ne vide. Ova informacija se može pronaći u knjizi dra. Dabe Peranića **"POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA"**, New York 1984.

U izvještaju o smrti generala Luburića kojeg su zajednički dr. Peranić i Štef Crnički 15 svibnja 1969. godine meni poslali iz Pariza, oni tu pišu sve najbolje o Slavki Logariću. Šta je kasnije došlo između Štefa Crničkog i Slavka Logarića ću iznijeti iz spomenute knjige Štefa Crničkog **"MOJE USPOMENE"**, s tim da ću nadodati i moje neke spoznaje tog slučaja; jer je to sve jedna žalosna povijest hrvatske političke zbilje i hrvatske političke emigracije.

Nastavlja se.

04-05-2015 19:47#446

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnički (1903-2006) (2) dio

ATENTAT NA MENE, (piše Stjepan Crnički u svojoj knjizi "MOJE USPOMENE" na strani 187 pa dalje. Opisat ću točno kako je pok. Stjepan Crnički pisao a po potrebi ću nadodati neke dodatke kako bih popunio prazninu njegovih sjećanja i njegove uspomene. To govorim zato jer sam sa nekim stvarima neizravno upoznat. Kažem "neizravno", jer u njima nisam sudjelovao. Otopraš.)

O neuspjehu Rovera (Srećko Rover je bio Pročelnik jednog krila HNO u Australiji, a službeni je uistinu bio Stipe Brbić, mo) i Vendalina Vasilja (Hrvatski Franjevac iz Chicaga, mo) mnogo se raspravljalo u Stožeru HNO-a u Americi i kao u redovima članstva. Premda su Rover i Vendalin Vasilj svaljivali svu krivicu na mene, nije im to uspjelo. Ja sam stvar istinito prikazao, a dr. Mehmedagić (Enver Mehmedagić je bio Pročelnik Glavnog Stana Hrvatskog Narodnog Opora i kao takav bio je među najbližim generalovim suradnicima. Svi letci koje je tiskara **DRINAPRESS** tiskala za domovinu su pisani u ime HNO a potpisivani kao: **"Zapovjednik HNO general DRINJANIN, Pročelnik Glavnog Stana HNO dr. Enver Mehmedagić, mo. Otporaš.)** je poslao i svoje izvješće, pa se moglo zaključiti tko ima pravo. Vidjelo se tada da Rover pod svaku cijenu želi dobiti HNO u svoje ruke.

U Stožeru HNO-a nije to mogao postići, već je pokušao destruktivnim putem, promidžbom među članstvom. On je širio laži da je **OBRANA** (novina i glavno glasilo HNO, mo.) izlazi a nitko da je ne podupire, (Donekle ovo je bila i istina. Ja sam OBRANU prodavao u San Franciscu i skoro nitko ju nije htio kupovati. Ivan Džeba iz Clevelanda, koji je bio godinama zadužen kao glavni i

odgovorni povjerenik DRINAPRESS-a mi je redovito slao 25 ili 50 komada koje sam najviše poklanjao da ljudi čitaju, a ja za njih plaćao i novac slao kao da su novine prodane. To mi je toliko dozlogrdilo do te mjere da sam se na zabavi u dvorani California Hall na Market St., prilikom koncerta hrvatskog pjevača Vice Vukova u siječnju 1970. godine skoro potukao s nekima koji su grčevito tvrdili da su pretplatnici i da su već taj broj kupili. Kada sam došao kući, napisao sam pismo puk. Štefu Crničkome kojeg ću u sljedećem opisu ovdje iznijeti kao dio hrvatske iseljeničke povijesti. Mo. Otporaš.)

a to prema njegovoj promidžbi znači da je podupire Udba. Zbog takve promidžbe doprinosi su bili sve manji, a prema tome i djelatnost sve slabija.

Takva Roverova djelatnost nastavila se u pojačanoj mjeri čitavu godinu 1971. rano u jesen 1971. došli su jednog dana u Carcagente Mile Markić i Stjepan Šego, oba iz Chicaga. Oni su bili ranije suradnici u HNO-a a nitko nije slutio da su oni ubačeni doušnici. (Ovo su velike riječi koje je iz gnjeva napisao stari i prokušani hrvatski borac, vojnik HOS-a NDH, hrvatski revolucionarac s Janka Puste Stjepan, Štef Crnički. Pošto je bezrazložno bio napadnut, a rekao bih da nije bio napadnut da ga se ubije, on ima donekle pravo o tome pisati kako on to hoće i želi. Ja osobno ne vjerujem da su Stipe šego i Mile Markić, oba pokojna, bili nečiji "doušnici" a najmanje Udbini. Iz razumljivog gnjeva Štefa Crnočkog, ja mu opraštam na ovim riječima. Mo. Otporaš.) Mi smo znali da je Mile Markić bio prijatelj i suradnik Srećka Rovera, i postojala je stanovita sumnja glede Markića, ali nitko nije mogao vjerovati, da je njegova himba bila zastupljena u tolikoj mjeri. Markić je djelovao na Šegu i oba su tijesno surađivali.

Stjepan šego 1948. je pošao s jednom od skupina (Ivan Prusac u knjigi: Tragedija Kavranova i drugova, piše da je Stipe Šego bio u grupi VII. u kojoj su bili: (1) Murat, ustaški natporučnik, (2) Ante Vicković, ustaški poručnik, (3) Stipe Šego, ustaški zastavnik, (4) Marijan Orlić, ustaški poručnik i (5) Đuro Krajnović, oružnički vodnik i još dvojica čijih imena se ne sjeća, Piše Ivan Prusac. kaže da je ova grupa pala Rusima u ruke u prosincu 1947. Mo. Otporaš.) Bože Kavrana iz Austrije u Hrvatsku, ali ne onim putem preko Slovenije, kuda su išle druge skupine, koje su bile predavane u ruke Udbe, već je njegova skupina išla preko Mađarske. On je sa svojom skupinom bio zarobljen u Mađarskoj na Dravi. Kako je Mađarska bila u to doba pod kontrolom Rusije, oni su bili otpremljeni navodno u Sibir. Šego je izjavio da je bio u ruskom logoru u Nižem Tagilsku iza Urala u Sibiriji. Tako glasi izvješće Stjepana Šege.

U emigraciji Šego je u Chicagu dobro zasluživao, kupio je Linotip tiskarski stroj i ustupio ga tiskari Drinapress na uporabu. Po ugovoru između generala Luburića i Stjepana Šege, vidljivo je da je Linotip vlasništvo Stjepana Šege, i da ga je ustupio tiskari Drinapress s time, da ga može uzeti kad god hoće. No, poslije smrti generala Luburića, po nagovoru Mile Markića, Šego je htio cijelu tiskaru. (Kroz generalova pisma u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" može se zaključiti da je Stipe Šego taj novac posudio bez kamata za tiskaru DRINAPRESS. Ja o tome ne bih za sada mnogo trošio vremena, iako pok. Štef Crnički nije pretjerao u svojem opisu " ...da je on taj Linoip ustupio ...tiskari Drinapress na uporabu ..." Mo. Otporaš.)

Nastvalja se.

05-05-2015 12:34#447

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnički (1903-2006) (3) dio**Nastavak iz opisa br. 2.**

Stjepan Šego i Mile Markić stigli su u Španjolsku najprije u Madrid, zatim u Valenciju, i tek tada u Carcagente do mene. Htjeli su me iznenaditi. Tražili su od mene da ugovorim sastanak s dr. Enverom Mehmedagićem. Ja sam taj sastanak ugovorio tako da se svi sastanemo ugovorenog dana u točno određeno vrijeme pred katedralom u Milanu. Oni su putovali samovozom iz Valencije, a pozvali su i mene da putujem s njima, ali sam ja to odbio. Putovao sam vlakom. Sastali smo se u ugovoreno vrijeme na određenom mjestu. Otišli smo u jedan obližnji mirni lokal na razgovore. Ja zapravo nisam imao šta razgovarati, ali sam bio prisutan razgovorima kao osoba koja je omogućila taj sastanak.

[\(Sada da se vratim na pismo Stjepanu Crkičkom o kojem sam već spomenuo u opisu br. 2.\)](#)

San Francisco, dne 23 siječnja 1970.**Dragi brate Stjepane,**

Poslije dužeg vremena Vam javljam da sam hvala Bogu dobro i zdravo, želeći i Vama sve najbolje. Vaše cijenjeno pismo sam primio kojeg sam sadržaj u cijelosti razumio. Sada Vas želim izvijestiti o ovdašnjoj situaciji. Vi ste mi pisali na 3/10/69. da ste mi poslali jedan paket "Obrana" od 50 km. br. 113-114 koji ja još uvijek nisam primio. Za isti možete poslati potražnicu. Zadnje tri pošiljke od 50 km. sam na vrijeme primio, i to br. 115-116, 117-118, 119-120.

Moram Vam priznati da je ovdje jako teško usprkos najboljoj i vrućoj želji. Ovdje se sanja samo o dolaru i o načinu kako što više zaraditi i uštedjeti a što manje potrošiti. Jelo to razlog da su Hrvati iz Dalmacije najbrojniji ovdje ili nešto drugo, teško je reći. Nikada nisam bio, niti se takovim kao provencijalistom osjećam, ali teškom srcem ovo pišem da se novina "Obranu" među njima ne može prodavati. Zato sam došao na jednu drugu zamisao, a ta je: sve one koji se osjećaju čestitim Hrvatima a ne žele čitati "Obranu", ja ću ih pretplatiti za jednu godinu na moj vlastiti trošak. Možda će kroz to vrijeme uvidjeti da su bili u zabludi ili u najmanju ruku priznati i odobriti rad H.N.Otpora, te se sami početi za isti zanimati. Usput napominjem da smo gosp. Dabo Peranić i ja tako postupali u Parizu 1962.

Za sada Vam šaljem 25 pretplata po 6 dolara godišnje, tj. za 12 brojeva po 0,50, ukupno \$6.00 dolara. Ako bude skuplje, Vi mi naknadno javite. A za ubuduće mi ne šalžite novine za prodaju. Ako Vi to pak želite, onda možete samo 10-15 km. po broju koje bih samo podijelio među Hrvatima "dobre volje". Što se tiče*knjiga, ne mogu Vam još ništa reći, pošto još nisu počeli proljetni i ljetni Piknici, na koje ja polažem veliku važnost.

Primio sam Vaše tri pošiljke paketa "Drina" od 36 knjiga. To sam primio poslije Nove Godine te nisam imao još priliku ih prodavati. Također sam primio "Hrvatska za Narodnih Vladara" od dra. Miljenka Dabe Peranića i "Jugoslavija - Srpska Podvala" od dra. Mile Budaka, na čemu Vam iskreno zahvaljujem. Ja sa radom nastavljam sve dotle dok Hrvatska ne bude slobodna. I tada ju treba čuvati.

Dalje dragi moj Stjepane mogu Vam reći da sam zamoljen od uprave "Hrvatskog Književnog Lista" dali bih bio voljan se zauzeti za doček glavnog urednika H.K.L. Zlatka Tomičića prilikom njegove posjete u San Francisco, našto sam pristao bez oklijevanja. Pošto u našoj emigraciji se je istako H.N.O za suradnju sa Domovinom i poznat je domovinski Front, mišljenja sam da bi baš mi trebali iskoristiti Tomičićev posjet Američki u svrhu povezivanja vanjsko i domovinskog Fronta. Zato mi dati Vaše mišljenje i sugestije. Trebalo bi obavijestiti povjerljive ljude Otpora u svim gradovima

gdje bude dolazio da se oni za sve zauzmu. Jer uvijek je bolje da to budu naši ljudi nego neki koji bi to iskoristili svugdje prije negoli u našu hrvatsku stvar. mislim da me razumijete, ta da za sada ostane tajna, do daljnjega.

Ja još ne znam kada će to biti, ali u svakom slučaju trebamo biti spremni na sve. Mislim da ima namjeru posjetiti u Canadi centralu Hamilton, Toronto i Montreal, a u Američki New York, San Francisco, Chicago, Cleveland i možda još koja druga mjesta. Zato se mi trebamo spremirati.

Sada Vam šaljem adrese i ček od 150.00 dolara. Vi to šaljite izravno od vas ili od brata Džebe iz Clevelanda, tako je svejedno. Ako bi nekada dobili od nekih pismo u kojem traže znati tko ga je pretplatio, možete otpisati samo da je to jedan njegov dobar prijatelj. ([Za cijelu godinu dana svih 25 Hrvata su redovito dobivali novinu "Obranu" na svoju kućnu adresu a da se niti jedan od njih 25 nije udostojio se javiti i zahvaliti. Naravno da sam ja to izbliza pratio, jer sam svakog od njih osobno poznao. Svi bez iznimke, u različitim razgovorima bi se ponosili kako su pretplatnici a da u sebi nikada nisu pomislili da su puka bijeda. Mo. Mile Boban, Otporaš.](#))

- 1.) BAJURIN Jozo - 94 CASTRO ST. San Francisco, California, U.S.A.
- 2.) BANDOVI Branko - 1020 DREXEL WAY, San Jose - 95121, California. U.S.A.
- 3.) BAŠIĆ jakov - 77 HERMN ST: San Francisco, California. U.S.A.
- 4.) BATKOVIĆ Ante - 2844 So. NORFOLK ST. San Mateo, 94403 California. U.S.A.
- 5.) BOBAN Jerko - 171 Liberty St. San Francisco, 94110 California. U.S.A.
- 6.) BOBAN Mile - 459 Eedinburgh St. San Francisco, California. U.S.A. ([to sam ja, sam sebe sam pretplatio, mo](#))
- 7.) BOBAN Rafo - 203 Brazil Ave. San Francisco, 94112, California. U.S.A.
- 8.) BEGOVIĆ Ken - 19th. EAST 41 St. San Mateo 94403 California. U.S.A.
- 9.) BULJAN Ivan - 2844 So. NORFOLK ST. San mateo, 94403 California. U.S.A.
- 10.) ČIKEŠ Ivan - 242 WAWINA ST. San Francisco, california. U.S.A.
- 11.) ČIKEŠ Mirjana - 35 Athens St. San Francisco, 94112 California. U.S.A.
- 12.) DELIJA Jozo - 33 SKYLINE Dr. DELY CITY, California. U.S.A.
- 13.) DŽAJA Marko - 333 HORIZON WAY Pacifica, san Francisco, California. U.S.A.
- 14.) GRIZELJ Ante - 109 Brazil Ave. San Francisco, 94112 California. U.S.A.
- 15.) JURIĆ Jozo - 3715-17th. San Francisco, california. U.S.A.
- 16.) KADIĆ Jack - 43 Meadon Drive, Mill VALLEY, california. U.S.A. ([Jack Kadić je nećak poznatog hrvatskog pisca dra. Ante kadića, mo](#))
- 17.) LEUTAR mate - 754 41 St.Ave. san Francisco, California. U.S.A.
- 18.) LUCIN Ivo - 125 Valencia st. apt. 8 San Francisco, california. U.S.A.
- 19.) LJUBAS Josip i Milka - 1710-38.th. Ave. OAKLAND 94607, California. U.S.A.
- 20.) MIŠKULIN Nikola - 925 GEARY St. San Francisco, california. U.S.A.
- 21.) RADONICH Mirko - 2715-37.th.Ave. San Francisco, california. U.S.A.
- 22.) URBAN Željko - P.O box. 815 SUTTER CREEK 95685 california. U.S.A.
- 23.) VUČIČEVIĆ Ivan - 455-40.th.Ave. San Francisco, California. U.S.A.
- 24.) BOBAN Jerko - 389 oriente St. DELY CITY, California. U.S.A.
- 25.) CROATIAN AMERICAN HOME ASSOCIATION 3416 .19th. St. San Francisco, california. U.S.A.

Za ovaj put ne bih imao šta više pisati. Želio bih samo znati šta raditi od neprodanog materijala. Uz naš hrvatski pozdrav: Bog i Hrvati! Vaš odani Mile Boban.

Eto, to je lista imena i adresa Hrvata koje sam pretplatio na novinu "Obrana". Ljudi su novinu dobivali i čitali. Ja sam pri kraju godine, točno 18 prosinca 1970. godine svima napisao pismo a za sebe kopiju ostavio. Pisma sam poslao Povjereniku DRINAPRESS-a za USA i Canadu u Cleveland Ivanu Džebi, tako da pretplatnici misle da su pisma uistinu pisana u Clevelandu, odakle su i poslana.

Spomenut ću samo jedno pismo a sadržaj je svih pisama bio isti:

Cleveland, dne 15 prosinca 1970.

Cijenjeni gospodine Urban,

Podružnica Hrvatskog Narodnog otpora za Ameriku Vas želi upoznati da Vas je jedan Vaš dobar prijatelj pretplatio za godinu dana na jednu hrvatsku novinu "OBRANA". Nadamo se da ste redovito i na vrijeme istu primali te da ste sa te strane zadovoljni.

Cijenjeni Gospodine Urban Vaša pretplata prestaje koncem siječnja 1971. Do toga vremena željeli bi znati dali i dalje želite biti pretplatnik ove vrijedne hrvatske novine. Ako da, izvolite nas izvijestiti. Godišnja pretplata je \$6.00. Možete uplatiti izravno na nas ili na našega povjerenika u San Franciscu gosp. Milu Babanm 459 Edinburgh Street, San Francisco, 94112. Također Vas molimo, obavijesti radi, da nas izvijestite u slučaju prestanka sa pretplatom.

Podružnica Hrvatskog Narodnog Otpora Vam želi Sretan i veseo Božić i potpuno ostvarenje vaših želja u Novoj 1971. Godini!

S izrazitim poštovanjem, podružnica H.N.Otpora za Ameriku.

Od svih pisama koje sam poslao u najvećoj želji da svima zaželim sve najbolje za Božić i u nadolazećoj Novoj 1971 godini, samo se je udostojio odgovoriti gosp. Željko Urban. kako sam kasnije saznao da je ovaj isti gosp. Željko Urban bio hrvatski Poslanik za Canadu. Prilažem rukom pisani odgovor gosp. Željka Urbana:

"Sutter Creek, jan 9, 1971

Cijenjeni gospodine Džeba,

Srdačno se zahvaljujem na vašem listu. isto tako želim i vama sve najbolje u Novoj Godini.

Nažalost, ove godine ne mogu se pretplatiti na vaš cijenjeni časopis.

Puno srdačnih pozdrava

Željko Urban."

Meni je ovo jedno jedino pismo koje je on primio poslao Ivan Džeba iz Clevelanda. Poslije 45 godina ovo bi se trebalo smatrati kao dio hrvatske iseljeničke borbe u ostvarenju obnove Hrvatske Države. Otporaš.

Nastavlja se.

Posljednje uređivanje od Bobani : 05-05-2015 at 12:43

09-05-2015 18:44#448

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnički (1903-2006) (4) dio

Prvo pitanje Markića i Šego bilo je jeli Enver Mehmedagaić bio "Kapetan Bukovački", tj. osoba, koju je general Luburić slao u Rusiju da izvidi mogućnosti, kako bi se pomoću Rusije postigla samostalnost Hrvatske. Dr. Enver Mehmedagaić je to zanijekao izjavivši da ne zna tko bi ta osoba

mogla biti. zatim je Stjepan Šego tražio da mu dr. Mehmedagić potpiše dug od deset tisuća dolara, koliko da je Šego posudio generalu Luburiću da kupi Linotip. Dr. Mehmedagić je to odbio, jer da on ne zna koliko stoji Linotip, a ni to koliko je Šego posudio generalu Luburiću. Nakon mnogo natezanja ugovoren je sastanak za drugi dan prije podne. Na ovom prvom sastanku Stjepan Šego bio je agresivan a Mile Markić umjeren. Drugog dana bio je sastanak na istom mjestu.

Na tom sastanku zatražio je Stjepan Šego od mene da mu ja pismeno potvrdim dug od 10 tisuća dolara koje je on poslao generalu Luburiću da kupi Linotip. Ja sam odbio to potpisati, jer ne znam koliko je novaca on poslao generalu Luburiću, ali da mi je general Luburić rekao da je Linotip vlasništvo Stjepana Šege i da mu ga ja mogu staviti na raspolaganje kad god on to želi. Šego nije htio Linotip, već je htio cijelu tiskaru kojom bi upravljali Rover i naravno Markić i Šego. Taj sastanak završio je bez ikakva rezultata. Na koncu je pala važna izjava Mile Markića da oni ne mogu dopustiti da to ovako ide dalje i da su zaključili da se daljnji rad u tiskari zaustavi, jer je izvan njihove kontrole. Iz te izjave sam zaključio da su oni postupali prema dogovorenom planu kako bi se domogli tiskare. Sastanak je završio bez rezultata i ja sam otišao s Enverom Mehmedagićem na jednu stranu, a Šego i Markić svojim putem. Slijedeći dan otputovao sam u Španjolsku.

Šego i Markić također su došli u Španjolsku, te su sa Stankom ([Nije Stanko već Slavko, mo. Otporaš.](#)) dugo razgovarali. Čak je Stanko, ([Od sada ću, umjesto Stanko, stavljati Slavko,mo.](#)) Logarić jedne noći razgovarao s njima u njihovoj sobi u svratištu do tri sata poslije pol noći, tako da je vlasnica svratišta htjela zvati policiju da odstrani Logarića. Tada su Šego i Markić dobili Logarića na svoju stranu, obećali su mu nešto i dali mu nalog da ih izvješćuje o svemu. Nakon toga su Markić i Šego otišli u Ameriku.

Slavko Logarić je nakon toga stao po noći krasti arhivu, ispisivati, te izrezivati pojedine rečenice, slagati ih i lijepiti na papir. Sve to je fotokopirao i slao pojedinim članovima i dužnosnicima HNO-a, kao da su tobože moja pisma. Neki od dužnosnika, koji su primili ta pisma, poslali su ih meni. I tako sam ja saznao za čitavu rabotu Logarića, Šege i Markića. Takvo pismo poslao mi je i Berislav Gjuro Deželić.

Potkraj listopada 1971. vratio se iz Amerike Stjepan Šego u Španjolsku, te je nastavio svoju razornu djelatnost zajedno sa Slavkom Logarićem. Za vrijeme odsutnosti Šege i Markića, oni su dali Logariću zadatak da pazi tko dolazi k meni i da pazi na sve moje pokrete. Ja sam Logarića otpustio iz posla zbog krađe spisa iz arhive, a on mi je tom prilikom rekao da on može živjeti, jer da mu njegovi prijatelji šalju novac.

Šego je stanovao zajedno s Logarićem u istoj kući gdje je tiskara, premda sam zabranio da ondje stanuje, a ujedno sam odredio da i Logarić napusti stan u kući gdje je tiskara. Nitko to nije htio poslušati, a policija nije htjela uredovati. Logarić je počeo okolo pripovijedati da će me ubiti.

U međuvremenu primio sam iz Argentine kopiju pisma Lukasa Juričića da ga uvrstim u Obranu. Bilo je to pismo Stjepanu Šegi, u kojem on prebacuje svom rođaku Stjepanu Šegi kakvo društvo ima, i tu spominje Srećka Rovera i Milu Markića koji da je ubio nekog popa u Italiji. ([Ja sam bio puna tri mjeseca na njujorškom sudu s Milom Markićem i drugima od 16 veljače do 15 svibnja 1982. godine, imao sam za to vrijeme mnogo puta priliku razgovarati s Milom Markićem o mnogim stvarima glede borbe Hrvata za njihovu Hrvatsku Državu. Kako je Mile Markić \(uistinu pravo ime Ivica Hećimović\) bio vojnik dobrovoljačkih postrojbi NDH. Imao je priliku iz bliza upoznati sve pravde/nepravde tih borbi iz svih tabora na području NDH. Povlastio se je s hrvatskom vojskom prema zapadu ali se istima nije predao. Povratio se je u hrvatske šume, borio se protiv tadašnje Ozne i njihovih pomagača. Može se naći na portalu "Stina Hrvatskih Pardidova" i kliknite na: Bio sam jedan od Kavranovih vodiča, razgovor vodio Franjo Ivić, i tu ćete naći vrlo i vrlo zanimljivosti za koje mnogi prije nisu znali. Tu ćete saznati tko je bio Mile Markić a tko Ivica Hećimović i zašto je](#)

ovaj potonji uzeo ime Mile Markić. Koliko je meni poznato tu u tom opisu, intervju nema ni riječi o ubojstvu nekog "popa". Kako je nama desetorici optuženima porota izrekla "Verdict" pravorijek, odluku u 2:30 poslije podne u subotu 15 svibnja 1982., Mile Markić, Ante Ljubas, Milan Bagarić, Ranko Primorac, Vinko Logarušić i Drago Sudar su pronađeni krivima, odmah su ih odvojili od oslobođenih: Mile Boban, Miro Biošć, Anđelko Jakić i Ivan Mišetić. Sutra u nedjelju 16 svibnja, koja je bila Majčin Dan, otišao sam posjetiti u zatvor Milu Mirkića. Imao sam pravo biti sa njim samo sat i pol. U razgovoru mi je Mile Markić rekao oko prilike ovako: "Ovo je drugi 15 svibnja najtužniji u mojem životu. Prvi mi je bio na Bleiburgu a drugi danas. Imenjače, (tako smo se mi zvali između sebe, jer je njemu ime Mile kao i meni, mo) ja nemam u Hrvatskoj ni žive mačke da bih se za nju borio, ali zato imam cijeli hrvatski narod za koji se borim. Supruga mi ni Hrvatica nije, nego Slovenka s kojom imam šestero (6) djece. Moja djeca ne osjećaju hrvatski kao ja, kao i tvoja imenjače, a za Hrvatsku se borimo. I sada, zbog ljubavi te Hrvatske mi patimo ..." Dok je ovo govorio, plakao je. Nije plakao na svoju sudbinu, nego na nepravdu koja ga je zadesila. Nikada više ga nisam vidio. Umro je u Zagrebu ima 7/8 godina. Počivao u Miru Božijem, dragi moj imenjače! Mo. Otporaš.)

Nastavlja se.

Posljednje uređivanje od Bobani : 09-05-2015 at 18:53

09-05-2015 22:30#449

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnički (1903-2006) (5) dio

Logarić je sa Šegom ušao u tiskaru razbivši vrata, te su uništili slog i dio već tiskane Obrane, ("Obrana" je bila novina i glavno glasilo HNO, mo) te letke koji su bili tiskani da se pošalju u Domovinu, gdje su se očekivali burni događaji poznati pod imenom "Hrvatsko Proljeće". Ujutro sam pozvao redarstvo koje je zatvorilo Šegu i Logarića zbog provale i učinjene štete. Stjepan Šego je preuzeo svu krivicu na sebe, a redarstvo je pustilo Logarića iz zatvora. Logarić je nastavio pripovijedati okolo da će me ubiti. Ja sam ga prijavio redarstvu koje ga je predalo sudu. U isto vrijeme dok su oni bili u zatvoru, izmijenio sam sve brave, tako da nitko nije mogao ući u kuću niti u tiskaru .. šego je bio osuđen zatvorom radi provale i platiti počinjenu štetu u tiskari. kad je Šego izišao iz zatvora, nastanio se kod svojeg rođaka Željka Bebeka u Alfafaru kod Valencije. Kod suda je položio novac koji je sud dosudio na temelju procijene stručnjaka.

Rover, Šego i Markić pozvali su u Španjolsku **Ibrahima Pjanića**. Ovaj je zatražio od mene neka mu predam ključeve od tiskar i neka odem na dopust. U svojoj primitivnosti on je mislio da ću ja jednostavno tako učiniti i predati mu ključeve. Odgovorio sam da sam primio ključeve od suda u Alciru i neka mi on donese pismenu odluku od suda u kojoj se nalaže da tiskaru predam **Ibrahimu Pjaniću**; ja ću u tom slučaju predati ključeve tiskare, a inače ne. Pjanić je ostao još tri dana u Španjolskoj, konferirajući sa Šegom. Mislim da je on bio obaviješten da ću ja biti napadnut, jer je isto jutro, kad sam bio napadnut, odjurio u Valenciju, sjeo u zrakoplov i otišao u Njemačku, kao da tobože ništa ne zna. Da je ostao u Španjolskoj pao bi pod istragu.

Slavko Logarić bio je pušten iz zatvora. Bio je zatvoren zbog grožnje da će me ubiti.

U ponedjeljak 29. studenoga 1971. pošao sam u tiskaru da je otvorim, kako bi radnici mogli ući na

posao. Bilo je par minuta prije 8 sati. Od osoblja tiskare nitko još nije došao. Bio sam sam. Kako su dva dana prije toga bili svi ključevi od tiskare izmijenjeni, bio sam siguran, da nitko nije mogao ući. Otvorio sam prostorije i ušao unutra. Nisam primijetio ništa sumnjiva. Prošao sam kroz tiskaru, ušao u sobu gdje je Linotip. Prozor sam također osigurao tako da sam odmah mogao vidjeti, jeli tko provalio. Kad sam primijetio da na prozoru nešto nije uredu, dobio sam dva udarca nožem po glavi. Bio sam omamljen, ali nisam izgubio svijest. Onaj čas nije mi bilo jasno što se događa, te sam pošao da iziđem na ulicu, ali me opet Logarić udario nožem u lievu ruku. taj udarac bio je bolan i ja sam osjetio slabost zbog naglog gubitka krvi. Izvadio sam i ja iz džepa nož i pošao sam prema izlazu. Logarić je uzmaknuo, jer je valjda mislio da imam samokres. kad je vidio da nemam samokresa, napao me opet kod izlaza. U ruci sam i ja imao nož, makar i male, te sam se branio. Tu sam zadobio još jedan ubod u lijevu ruku, i dva u desnu ruku. Ja sam također ranio Logarića, ali ne znam koliko. Konačno se Logarić maknuo na stranu, a ja sam otvorio vrata i izišao na ulicu krvav i teško ranjen. Pošao sam prema ambulanti, ali sam pao na ulici i izgubio sam svijest. Bio sam odnesen u jednu kuću gdje je bila ambulanta i tu sam se na trenutak osvijestio. Odvezli su me u bolnicu u Alciru i tu sam bio smješten. Rane su bile povijene i primio sam transfuziju krvi. U bolnici sam ležao 3 tjedna i ozdravi toliko, da sam oporavljen mogao napustiti bolnicu.

Nastavlja se.

12-05-2015 14:10#450

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnički (1903-2006) (6) dio

Napadaj na mene izvršen je na 29 studenoga, tj. istog dana kada je komunistička Jugoslavija slavila svoje "ujedinjenje" i moja smrt je trebala biti dar Jugoslaviji. Nitko mene ne može uvjeriti da sve to nije bilo planirano i da Udba nije preko članova HRB imala svoj udjel u tom zlodjelu. (U strahu su velike oči pa preko tog straha se mnoge stvari izmišljaju. Poznato nam je da Jugoslaveni svih tendencija i svih boja žele svaku hrvatsku državotvornu stvar povezati s datumom "**desetog travnja**" i time automatski povezati hrvatski narod s Ustaškim Pokretom. Po ovome što je ovdje iz straha i neznanja napisao Štef Crnički izgleda kao da svaki čin, svaka stvar koja se je događala tog dana 29 studenoga bi se trebali prepisati zaslugama AVNOJ-a, mo.)

Osoblje tiskare nije htjelo više raditi, pa je tiskara bila zatvorena i Obrana je prestala izlaziti. Neprijatelji hrvatskog naroda su se veselili i računala na daljnje uspjehe. Pozvao sam **Dinka Šakića**, svaka i šurjaka generala Vjekoslava Luburića, neka preuzme sve poslove oko tiskare, jer ja zbog bolesti ne mogu vršiti nikakvih dužnosti dok ne ozdravim. **Dinko Šakić** je došao, ja sam mu izložio situaciju i predao mu sve poslove. Načelnik Carcagenta tražio je da se tiskara makne, jer su se u toj tiskari odigrala dva atentata, pa se građani boje da bi jednog dana čitava kuća mogla biti eksplozivom bačena u zrak.

Bilo je zaključeno da se tiskara preseli u Valenciju. Početkom svibnja 1972. pošao sam u Ameriku prikupiti materijalnih sredstava za preseljenje tiskare. Vratio sam se u Valenciju koncem lipnja s toliko novca da je doteklo za preseljenje i stanarinu u Valenciji. Poslije toga bilo je izdano još nekoliko brojeva Obrane. Moje zdravlje je sve više slabilo i ja sam bio prisiljen vratiti se u Ameriku, kamo sa stigao dva dana prije Božića godine 1972. Tu sam se malko odmorio i sređivao pitanje za

daljnji boravak u Americi.

(Istini za volju za ove pojedinosti fizičkog napadaja na Štefa Crničkog nisam znao. Znao sam da ga je napao Slavko Logarić i da su kolale kojekakve priče. Znao sam da je Slavko uhapšen pri bijegu za Francusku i da je bio u zatvoru u gradu Montpellier, u južnoj Francuskoj nedaleko španjolske granice. Iz tog zatvora mi se je javio Slavko Logarić da mu pomognem novčano. Povodom ovih stvari nedavno mi se jedan javio e-mail pismom i od mene zatražio da mu pojasnim neke stvari povodom ovog incidenta Logarić/Crnički. Odgovorio sam mu, te kako se njegovo pismo i moj odgovor odnosi upravo o ovom fizičkom napadaju, prilažem i jedno i drugo. Mo. Mile Boban.)

Date: Thu, 30 Apr 2015 14:44:25 +0200

Subject: Već se zabrinuh

From:

To: froate@hotmail.com

Bog dragi moj striče Mile,

Već sam se zabrinuo jer se dva dana nisi javio, no sada mi je lakše jer sam dobio cjelovit tekst iz francuske **Croatie** pa sam da si dobro. Pročitao sam tekst i poslao sam ga nekim svojim prijateljima jer sam siguran da je to aspekt Bleiburške tragedije za koji malo tko zna.

Ne znam jesi li dobio moj upit o sukobu Logarić-Crnički, što se i koliko uopće zna o tome?

Spominjao si mi i da je Bebek prije Dabe sastavio Poruku Izmirenja Ustaša i hrvatskih partizana. Zanima me je li sačuvan njegov tekst?

Večeras ću u noćnu smjenu. Od sad ću neko vrijeme raditi na Perinoj knjizi, ali usporedno skupljam građu o dru. Peraniću. On je osoba za studiranje. Ti si njega poznavao i bili ste dobri. Bio ti je vjenčani kum pa prema tome si ga treba dobro poznavati. O njemu bih želio mnogo toga znati i znam da se mogu pouzdati na tvoje informacije. Bratski poZDrav Žarko.

PISMO/ODGOVOR PRIJATELJU ŽARKI 30.4.2015

5/1/15

Bog! dragi moj Žarko,

Prvo, ne znam mnogo o slučaju i sukobu "Crnički/Logarić". Sve što znam i čega se još sjećam je to da su se poslije Maksove smrti mnogi meni preko telefona javljali i pitali me, kao na primjer: ...A šta ćemo sada ... Opor je pocijepan, razdijeljen, sve u svađi, putevi se traže, piše mi Srećko Rover, moljaka me da dođem u Chicago na sjednicu (1971), Mile Markić isto, Ivan Džeba iz Clevelanda, Rudi Erić poručuje da dođem i da budem s njima a ne sa Chicagom, što se je odnosilo: Mile Markić, Stipe Šego, Ante Ljubas i drugi; a ja sa troje djece radio u Restaurantu kao sudoperać sa tjednom plaćom od 70/75 dollara, jedva krpario kraj s krajem, bez znanja engleskog jezika; u borbi sam sa sobom kako se vratiti u Francusku gdje sam kao trgovački putnik imao lijep i dobar posao i kako ponovno početi ondje gdje sam stao u prosincu 1968. godine kada sam sve napustio i sa tri kovčega, dvoje djece, Sophie 3 godine i četiri mjeseca, Catherine-a 10 mjeseci, supruga mlada, 21 godinu, 180.00 US dollara u džepu, kako se ono kod nas kaže: kao s grlom u jagode ...

Drugo, kada sam sve to sabrao i uočio da ja od mojeg hrvatstva više pucam od sile, a na koncu od hrđe i neimaštine propadam. Sve to ovo govorim, dragi moj Žarko, kako bi me mogao što bolje razumjeti zašto sam tada, 1971. godine, donio čvrstu odluku da se najprije posvetim mojoj obitelji, promijeniti posao, raditi na građevini, zarađivati malo više, priuštiti djeci, koja iz dana u dan rastu i sve više zahtijevaju - a ja nemam i ne mogu im dati - ono što im treba, itd.

Treće, nisam nikom odgovarao niti sam išao u Chicago. Jesam sve pratio, i to iz izbliza, šta se sve događa u našoj nesretnoj i žalosnoj emigraciji. Bio sam u vezi s mojim prijateljem Pavom Miličevićem iz Clevelanda koji je znao za moj obiteljski položaj i moje životne potrebe, te mi je u lipnju 1972. godine posudio polog "down-payment" potrebni novac da kupim nešto kuće. To sam i učinio i uselio se u tu kuću 2 kolovoza 1972. godine.

Četvrto, na tu adresu 2601 Euclid Ave., E. Palo Alto, California, javio mi se - po prvi i zadnji put - Slavko Logarić iz Montpellier, iz južne Francuske, nedaleko španjolske granice, iz zatvora. Tražio je od mene novčanu pomoć. Pismo nisam sačuvao, ili je možda zagubljeno među mnogim kutijama papira. Pisao mi je da se je posvadio s Crničkim i da ga je fizički napao, te da se sada nalazu u zatvoru u Francuskoj. Nisam mu odgovorio, jer sam i sam prolazio kroz "**Zimski San**" kao i naš general Maks Luburić od 1956. godine pa do Poglavnikove smrti 28 prosinca 1959.

Peto, Štef Crnički je napisao jednu DRINU 1989. godine koju je posveti dvadesetoj godišnjici smrti generala Drinjanina. On tu u toj knjizi u jednom paragrafu spominje taj incident između njega i Slavka Logarića kako ga je ovaj napao s nožem i sva je u tome bila sreća da se je on znao lijepo othrvati napadaču, kojeg je ovdje Crnički opisao kao agenta Udbe. Naravno da se ja s tim ne slažem, ali to ti je tako, da u svakoj tuči napadnuti nastoji napadača ocrni što bolje. Kada pronađem tu knjigu - zagubila se je negdje a davno je to bilo kada sam o tome čitao - kopirat ću ti doslovno što je tu Crnički napisao, te ti poslati.

Šesto, koliko mi je poznato iz Dabinih pisama - mislim da se o tome može nešto naći i u knjigi Maksovih pisama - da je Maks njemu poslao rukopis Željka Bebeka o **Poruci Izmirenja Ustaša i hrvatskih partizana**, a Dabo kada je to pročitao nije se s tim složio, nego sve povratio generalu i dao mu do znanja da on ne želi biti dio toga. Kasnije general mu je pisao da on nešto napiše u tom pravcu kao uvod u Istarsku Drinu. Ta je DRINA br. 3/4 1964. izišla a uvod je napisao dr. Dabo Peranić iz kojeg se je uvoda uzela stranica 18/21 kao **"PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA"**. Dakle, tko pomno pročita taj uvod i pozna generalov stil pisanja, olako se može uvjeriti da je general neke stvari izmijenio, neke dodao i tako sve odobrio. Što se tiče originala kojeg je Željko Bobek pisao, Dabo ga je povratio generalu, a ostalo se sve zna gdje završilo.

Mislim dragi moj Žarko da sam ti malo odgovorio na tvoja pitanja. Drugi put će možda biti više. Za sada ti i svi tvoji primite moje iskrene poZDrave. Bog! Stric Mile.

13-05-2015 00:03#451

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PISMO DRU. STJEPANU HEFERU, PREDSJEDNIKU HRVATSKOG OSLOBODILAČKOG POKRETA, HOP-a

Predsjedniku H.O.Pokreta

Dru. Stjepanu Hefer

11, de Novembre 786

San Antonio de Padua
Prov. B.A. Argentine Paris, dne 7 svibnja 1964.

(Ovdje donosim jedno obrazloženje: Ovo pismo mi je dao jedan moj dugogodišnji i dobri prijatelj. Zašto ovo pismo iznosim među PISMA MAKSA LUBURICA. Mnogi su čitali Pisma Maksa Luburica a među tim mnogima je gospodin Pavo Miličević koji mi je ovo pismo dao. On je primijetio da je general Drinjanin često puta spominjao neke trzavice između članova HOP-a i članova drugih organizacija. Pukovnik Ivan Štir i general Drinjanin su pisali **OTVRENO PISMO DRU. STJEPANU HEFERU**. Kako se u ovom pismu radi o predsjedniku HOP-a Dru. Heferu, i kako se je isti spominjao u već do sada objavljenim pismima, mišljenja sam da se ovo pismo treba uvrstiti među **PISMA MAKSA LUBURICA**. Moja opaska. Otopraš.)

Poštovani Predsjedniče Hefere !

U prvom redu Vas molim, Poštovani Predsjedniče, da mi oprostite što Vam pišem ovo pismo. Jedna revolucionarna organizacija za oslobođenje domovine i svojega naroda, mora u prvom redu imati čestite, odvažne i stegovne članove. Kao takovi možemo mnogo pridonijeti u borbi za ostvarenje naših već odavno željnih snova tj. **Uspostavu Nezavisne Države Hrvatske** a na čelu s našim Predsjednikom i vodećim ličnostima u Pokretu. Budući da sam član H.O.P-a od prvog dana emigracije tj. od 1959. i uvijek sam bio stegovan član i redovito izvršavao obveze prema društvu i Pokretu i mojim pretpostavljenim. Mislim, kao takav da imam pravo reći ono što me je potaklo da Vam pišem ovo par riječi.

Ne osjećam se ništa drugo nego pošten i dobar Hrvat i čekam s najvećom željom da postanem i budući vojnik i borac za oslobođenje hrvatskog naroda; te poradi toga nisam sposoban u opširnije detalje niti mi je to svrha. Ako vodeće osobe jednog Pokreta zahtijevaju i hoće da ih se poštuje i sluša, što je tako normalno, onda i vodeće osobe su dužne da svojim članovima ulijevaju energiju i nadu u njihova srca za buduću borbu. Vi ste, Poštovani Predsjedniče, imali jedan negativan pokušaj iz Europe, koji je vrlo koban bio, i danas je, za nas mlade i buduće hrvatske borce koji se nalaze u Europi; a Vi vjerujete tek ono što Vam se servira. Čitajući često puta u hrvatskim novinama kako su pojedine organizacije diljem svijeta stekle jednog dobrog i uglednog prijatelja, a ne zaboravimo da je taj prijatelj stranac i uvijek će ostati stranac, dok se hrvatski rodoljubi i bivši čestiti hrvatski borci nazivlju komunistima, udbašima, Jugoslavenima i drugim raznim ološima, što je vrlo žalosno. (Osobno sam doživio, kao bivši član HOP-a, te prozivke i te klevete. Za današnji naraštaj moram reći, kako bi oni bolje razumjeli situaciju iz onoga doba, da je organizacija HOP u tim klevetama i prozivkama prednjačila. Članovi HOP-a su sumnjali u svakog Hrvata koji nije htio biti član HOP-a, a one Hrvate koji su sami istupili ili su bili isključeni iz organizacije HOP-a, nazvani su: **dezerterima, izdajnicima, Udbašima, Jugoslavenima i sl., mo. Otopraš**) Oni koji to najviše čine su na vodećim mjestima (u Europi) a Vi im dali potpunu podršku. To je žalosna činjenica da se jedini Musliman i sin našeg nezaboravnog Gorostasa i Predsjednika Hrvatske Državne Vlade Džafer-Beg Kulenovića (radi se o Nahidu Kulenoviću, kojeg su agenti Udbe ubili 30 lipnja 1969. u Njemačkoj, **mo**) nazivlje onakvim kakvim ga nazovlju osobe koje su Vama vrlo dobro poznate, i čak što više ga tuže njemačkim vlastima da je svakakav. To je više nego žalosno.

Ne želim ovdje nikoga napadati, nego mi je glavni cilj da rečem ono što se svaki dan čuje po raznim mjestima u Europi, da je novac koji se kupi za našu braću koji su u zatvoru u Njemačkoj, upotrebljava za optužbu pojedinih Hrvata. Isto je još žalosnija činjenica kada se koji čestiti rodoljub i Hrvat usudi napisati istinu da bi spriječio daljnji kaos u društvima, odmah ga se izbacilo iz društva i nazove svakakvim. Često puta se čuje među Hrvatima, a Vi to vrlo dobro poznajete, Poštovani Predsjedniče, da revoluciju nisu nikada vodile žene (**ovdje se radi o Luciji Rukavini iz Njemačke, mo**) nego muškarci i da je nama muškarcima to jako teško, da na čelu revolucionarnog Pokreta stoji žena koja nije nizašto drugo sposobna nego za domaćinstvo.

Ja Vas molim u vlastito moje ime, Poštovani Predsjedniče, da dobro otvorite oči na nas u Europi. Meni se čini da Vi svi hrvatski političari ne polažete toliku važnost na nas koji se nalazimo u Europi, ali Vam svima mogu reći da se svi varate. Svi smo mi najviše mogli emigrirati u prekomorske zemlje kao i dosta drugih, ali smo imali samo jedan jedini razlog da ostanemo ovdje te da se koncentriramo u jedan Pokret i udarimo što prije na Jugoslaviju, a danas koji su dušom i tijelom nastojali da se ostvari taj jedini Pokret, postali su svakakvi od onih koji ruše i ono što se je s velikim radom i požrtvovanošću steklo. Pazite dobro, Poštovani Predsjedniče, da ne bi izgubili ljude ovamo, a sa ovim, nemojte me j razumjeti, ne govorim Pokret, jer je isti simbol hrvatske slobode, borbe i naroda. Navesti ću jedan primjer što ga je rekao g. Putica kada je bio prošle jeseni u Parizu i kada je rekao: "Veoma me veseli kada vidim toliki broj energičnih rodoljuba, ali Vam mogu reći i to: da se mi se ne smijemo igrati vojske; kada smo mogli čekati 18 godina, onda možemo još 18." Budite uvjereni, Poštovani Predsjedniče, da je g. Putica sa tom svojom izrekom pokopao za uvijek simpatije kod nas i onih koji na ništa drugo ne misle nego na borbu za slobodu Hrvatskog Naroda.

Ja Vas molim još za jednu važnu stvar, jer sa time postajete objektivan prema svim Hrvatima, da odmah naložite da se javno iznesu troškovi koji su se utrošili za obranu naše braće. Također i uložak novca, i da se gospođa Lucija Rukavina, Kovačić i Kukulja odstrane iz odbora za obranu, jer više štete nego koriste. Ako Vam je dobro poznata stvar u pogledu svih nesuglasica, onda sam uvjeren da ćete me potpuno razumjeti, mislim nesuglasice u Njemačkoj. Sada na kraju Vas molim, Poštovani Predsjedniče, da mi oprostite što Vam pišem i izvolite primiti moje iskreno štovanje.

Za Dom Spretni! Vaš odani Ustaša Miličević Pavo.

Kraj ovog pisma.

Svaki komentar sa moje strane je suvišan. Otporaš.

13-05-2015 01:19#452

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

BLEIBURG, TRAGEDIJA HRVATSKOG NARODA

Mi Hrvati ne želimo stvarati MIT Bleiburške tragedije hrvatskog naroda, kao što su Srbi stvarali kosovski MIT. Mi željom samo i jedino da se dadne i oda dužno poštovanje titinim žrtvama i odavajući im to dužno poštovanje je iznositi ISTINI koja se je krila preko sedamdeset (70) godina. Pogledajte priloženi link. Otporaš.

Pogledaj ti to dragi moj Milane, mi 04 svibnja objavimo tekst: <http://kamenjar.com/grof-nikolai-tol...burski-pokolj/>

13-05-2015 14:14#453

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013
Poruke
2,348

JADIKOVKA MAKSA LUBURIĆA ZA ZBIRKU O STARČEVIĆU

general DRINJANIN

26.Vi.1966.

Dragi brate i prijatelju ! (Ovo pismo se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na stranici 578/579. General je uputio ovo pismo svojim suradnicima. Iz sadržaja istog ćete sve saznati. Mo. Otporaš.)

Ovo pismo šaljem petorici Vas s molbom, da mi dadnete u prvom redu Vaš iskreni savjet, a zatim, ako je to moguće i svoju posebnu suradnju za ZBIRKU STARČEVIĆ. (Ta Zbirka Starčević je izašla kao **S T A R Č E V I Ć** 25ta knjiga Drinine knjižnice DRINAPRESS-a sa 180 stranica 1968 godine., mo). Dobio sam iz sasvim povjerljivih izvora od suradnika iz Opora iz Domovine jednu vijest, koja me teško uznemiruje. Upravo kada sam se spremao iskoristiti nedjelju da obavim nešto korespondencije, dobih obavijest, da je već potpisan ugovor između Beograda i Vatikana. ("OBRANA", glasilo HNO je u svom broju 51-52 1966. na prvoj stranici donijela članak iz pera Mijo Tolj: PROTOKOL BEOGRAD - VATIKAN u kojem opširno opisuje razloge približavanja Beograda - Vatikana, mo). I to sada upotpunjujem i izvješćem prijatelja, koji mi je dao neke podatke o namjeravanom potezu Beograda, da unese kavgu među hrvatsku emigraciju na vjerskoj bazi. Tu je u prvom redu i pokušaj da se oživi preko zato zgodnih elemenata i antiklerikalizam, u isto vrijeme kada Beograd čini sve da si privuče simpatije Vatikana i novu tendenciju istoga prema koegzistenciji sa komunizmom. **Beograd ne samo da nas ubija, iseljava, tjera, nego nastoji i duhovno dezorijentirati.**

Vidim u srpskim i komunističkim novinama namjeru da nam Starčevića prikažu običnim bečkim i peštanskim agentom, nazadnjakom, cesarskim i apostolskim slugom, dok se u isto vrijeme pojavljuje u emigraciji i pokušaj, da ga se pred emigracijom prikaže kao antiklerikalca, pa tako nam javljaju da su na sastancima HOP-a govorili unaprijed izučeni govornici, da je Starčević bio zagriženi antiklerikalac, te da bi tako i svi sljedbenici tj. nacionalisti isto trebali biti. Tako se rodila i nesretna ideja, da se propagiraju stanoviti izvadci iz mnogobrojnih polemika svake vrsti, koji je kroz dugo godina Starčević žučljivo vodio sa svim i svakim. To je nepošteno, jer tako se može uništiti sve ljude, tendenciozno. To je i vrlo opasno, posebno za mlađu generaciju, koja malo ili ništa zna o Starčeviću, koji je bio sljedbenik ideja francuske revolucije i nije bio reakcija, i bio borac protiv svima, a ne agent ovoga i onoga. Na putu smo da ostanemo bez velikana, jer jedne se ništi na jedan a druge na drugi način, i ostatak će nam samo kajmakčalanski opančari i heroji iz Titinih sedam bježanija. Srbokomunisti nas sada hoće kao i pravoslavce zavaditi, (ovdje se radi o jednoj velikoj zavadi tih godina između srpske pravoslavne crkve i njegova "visećanstva" kralja Petra drugog. Pratio sam tu svađu i polemiku, i koliko se sjećam da se je i na sud išlo, jer je stvar toliko daleko otišla, mo), da se koljemo i po sakrstijama, i neće biti teško to sprovesti. Kao jedna od mjera, koje mislimo poduzeti, jest tiskanje ove zbirke, a u novoj OBRANI (već sam spomenuo br. 51-52 1966., mo) pisati ću o tome i sa drugih stanovišta.

ZBIRKA O STARČEVIĆU sastojala bi se iz više radova, u kojima bi se prikazalo Starčevića kakav je bio, i to u cjelini, a ne u detaljima, koje nijedan veliki čovjek ne bi preživio, kad bi ih sudili po tim zaboravljenim, nevažnim, sporednim ili časovitim detaljima. Imam dosada:

1.) Iz knjige Mile Budaka: HRVATSKI NAROD U BORBI ZA DRŽAVU, koja je izašla negdje 1933. u izdanju Hr. Kola u Americi jedan oveći prikaz pod naslovom ANTE STARČEVIĆ - OTAC DOMOVINE. pun je autentičnih Starčevićevih odlomaka. Poduži i kompletan rad.

2.) Knjižica ANTE STARČEVIĆ, koju je tiskao Glavni Ustaški Stan, i gdje se predstavlja Oca Domovine kao prvoborca protiv slavosrba i borca za jedinstvo katolika i muslimana na Drini.

3.) Izvadak iz POVIESTI HRVATA od fra. Otona Knežovića, gdje se opisuje razdoblje povijesti, kada su djelovali Otac Domovine i Eugen Kvaternik.

4.) Jedan izvadak iz Hrvatske Revije od Franje Nevistića prigodom stogodišnjice pravaštva, koje je imalo temelje na Starčevićovoj naumi.

Iako se ponegdje ponavljaju stvari, ipak su svi prikazi dosta različiti i kao cjelina ipak daju neku sliku Starčevića, njegove doktrine, doba, itd.

Sada bi trebalo sve to uskladiti i prikazati Radića ([izgleda meni da je generali htio reći Starčevića a ne Radića. Ostavljam ovo za svakog pojedinca da odgonetne, mo](#)) kao čovjeka napredna, borbena, ustrajna i konzervativna u pogledu DRŽAVNOSTI, itd. a time zadati udarac pokušajima da nam predstave Starčevića, isključivo kao pristašu Pešte, ili ti antiklerikalca, koji je rekao da su "popovi poživinčili narod".

Zatim predstaviti Starčevića kao dijete svoga doba, a ne presađivati ga u 1966. godinu ! Zatim da li baš i on uvijek ima pravo, jer se na pr. ideja o Hrvatskoj "vuru širokoj i dugoj" pokazala ubitačna 1941. godine, te je tako danas neaktualna, jer nam novo doba donosi nove probleme, pa trebamo i nove parole i uzrečice, taktike i ideje.

Da li uopće jedan čovjek može sve vidjeti dobro, i da to uvijek slijedi kao dobro. Možemo i analizirati kritički i njega, i Radića, i Poglavnika, pa ako treba u političkim problemima i Sv. Oca Papu i Vatikan, uvijek na način, kako to može biti korisno za hrvatsku stvar. ([General je sve svoje izreke svodio na hrvatsku i za hrvatsku stvar, mo](#))

U koliko Vam je prije spomenute stvari i izvori nisu poznati, ja sam voljan poslati Vam već otiskane i slivene probe na upotrebu, da olakšam rad. Ja sam te četiri stvari već slio, i nalaze se u fazi prvog ispravka. Čak bi i iz njih mogli izostaviti što nije aktualno, potrebno ili pametno, kako bi dali ideju o Starčeviću, koja bi mogla podnijeti kritiku doba u kojem na žalost živimo. On je bio naprednjak svog doba, a kako znamo ni Stranka Prava nije mogla mimoći sudbinu, koju je kasnije slijedila HSS: birati između dva zla. I on je morao birati, kao i Radić, kao i Poglavnik, **kao I MI SUTRA AKO HOĆEMO BITI SLOBODAN NAROD**. On je bio demokrat i protiv "gonića", stvaratelj jasne ideje o granici na Drini, prava itd. Dajmo, dakle, **ZBIRKU STARČEVIĆ U RUKE** malim ljudima, a mi ćemo tiskati jedno popularno i jeftino izdanje u mnogo primjeraka, da dođe u što više ruka. Očekujući Vaše mišljenje i suradnju pozdravljam Vas, odani Vam general Drinjanin.

13-05-2015 16:21#454

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Slika Vjekoslava Luburića Mladeg. r. -15.2.1957.

Radoslav Zaradić

11:48 AM

To: Mile Boban

rgraradic@gmail.com

Poštovani g. Boban,
hvala na slici. Krv nije voda!

Šaljem Vam link gdje sa sinoćnje tribine o Bleiburgu na kojoj sam prisustvovao: <http://direktno.hr/en/2014/direkt/14...ju%C4%87ih.htm>

Lijepi pozdrav,
Radoslav Graradić

Dana 13. svibnja 2015. u 13:29 Annie Boban <froate@hotmail.com> je napisao/la:

Poštovani gosp. Gradiću,

U prilogu Vam prilažem sliku sina pok. hrvatskog revolucionarna, vojnika i generala HOS-a Maksa Luburića. To sam nedavno dobio od jednog nepoznatog Hrvata iz Hrvatske. Za mene novost i ugodnost, a za Vas? ne znam. Kako se bavite hrvatskom poviješću, možda za prikladne opis i ova slika se može iskoristiti.

Primite najiskrenije pozdrave. Bog! Mile Boban.

Koliko god se je kršćanstvo Isusa Krista proširilo kuglom zemaljskom, tako se je isto proširila i hrvatska krv. Nema mjesta, nema grada, nema kutka kugle zemaljske gdje se hrvatska ganga nije pjevala, hrvatska riječ izgovarala, hrvatski potomci radali, hrvatska krv širila. Ova slika Vjekoslava Luburića Juniora, treće djeteta Maksa Luburića, rođen 15 veljače 1957. u Carcagente, valencija, Španjolska.

Zahvaljujući nedavno izdanoj knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" jedan vrlo državotvorni Hrvat mi je poslao ovu sliku da ju dobro pogledam i da sam prosudim dali liči na ćaću Maksa. Pogledao sam i previše ovu sliku i što god ju više gledam više sam uvjeren da on naveliko slični na svojeg ćaću Vjekoslava Maksa Luburića. Zato bih najiskrenije zamolio i sve one koji su upoznati sa slikom i likom hrvatskog generala Vjekoslava Maksa Luburića da usporede ovu sliku i sami zaključe dali ovaj Vjekoslav Luburić, Junior slični na svojeg ćaću.

Svima najiskrenija Hvala. Mile Boban, Otporaš.

14-05-2015 12:05#455

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

CROATIA'S WAY OF THE CROSS - THEY FELL FOR THEIR COUNTRY - KRIŽNI PUT HRVATSKE - ZA DOM SU PALI

general DRINJANIN
5.VI.1966

Mil. gđa Zora Levenski,
Toronto

Milostiva gospodo i draga sestro !

Dobio sam knjigu Tovila Mate na engleskom jeziku i ja Vam se zahvaljujem. (Radi se o knjigi koju je napisao gosp. Mate Tovilo iz Toronta: KRIŽNI PUT. Prevedena je na engleski 1966. Mate Tovilo je bio vojnik HOS-a NDH. Pozvao sam ga u San Francisco 1977. godine da prikaže film HRVATIMA SAN FRANCISCA I OKOLICE: **JEDAN DAN POGLAVNIKOVA ŽIVOTA**. On se odazvao. Iznajmili smo u Redwood City Kinodvoranu. Hrvati su se znatiželjno odazvali i bilo je oduševljenje iznad svih očekivanja. Knjiga na engleskome nosi naslov kakav sam gore stavio. Mo) Mi ćemo preporučiti stvar, kao i svaku, koja je dobra, i posebno ako je na stranim jezicima.

Mi od svega dadnemo vodećim ljudima i posebno vojnim zapovjednicima sve na stranim jezicima. Molim Vas da bi zamolili brata Tovila da nam pošalje deset komada, koje ćemo dati vojničkim zapovjednicima, kao što smo im dali i sve drugo. Mi ćemo mu rado dati u zamjenu naše stvari.

Znam da Vam je br. Ratko ([Gagro, mp](#)) povratio novce i vjerujem da ste kupili izravno dukate. Mi to kao i svaku drugu stvar preporučimo, ali nemamo veze sa trgovačkim dijelom. (Ovdje se radi o jednom Hrvatu, Zlatku Tuđinu, koji je otvorio svoju trgovinu zlatnina ili zlatarstva na adresi: 8 Munchen 2, Gabelsbergerstr. 69, W: GERMANY. Mnogi Hrvati su naručivali razne zlatnike kao dukate u obliku hrvatskih velikana, mo).

Ovdje ima poteškoća oko stranih novaca, i ja sam uvijek slijedio u tom pravcu instrukcije i dobio od njih priznanje. Ja sam davao državi čekove i onda kada je dolar vrijedio dvostruko na crnoj burzi. Oni su meni dali zaštitu za moj život i jedan general ne smije se baviti poslovima ovakve prirode, iako skoro svi čine. (Ne mogu odoljeti da ne kažem i ja koju riječ glede ovoga što je upravo general rekao. Ovo je jedno izvanredno svjedočanstvo jednog časnog, poštenog hrvatskog generala. Kamo sreće da su svi oni koji su se koristili "ratnim profiterstvom" bili kao i general Drinjanin, možda, kažem samo **MOŽDA**, da nikada ne bi izgubili **NDH**, ili u najmanju ruku da nikada ne bi došli do Bleiburga, tj. da Bleiburga ne bi bilo. Ima toga mnogo za reći, ali neka ova **PISMA MAKSA LUBURIĆA** kažu nama Hrvatima ono što bi trebali znati a ne znamo. Znam, kroz ova pisma sam to primijetio, da ima mnogo ponavljanja, ali zato se i zovu pisma koja su u jednu ruku kao i osobni razgovori. Jer kroz osobne razgovore se mnogo kaže, što se inače ne bi reklo preko novina i knjiga. Zato će ova pisma imati svoju specifičnu ulogu u hrvatskoj literaturi, osobito onda kada se netko potruži i sve stavi u: **SABRANA DJELA MAKSA LUBURIĆA. Mo**) Mora se uvijek braniti vlastita kategorija, da je i drugi onda priznaju.

Ja Vas molim da svima oko Vas izručite pozdrave i stavite im na srdce, da traže ruku brata, a ne ne brata, pa i onda ako se ta braća ne slažu u svemu.

Još jednom topla hvala za sve ono što ste na svim poljima učinili, a i u našim akcijama isto. Uz rukoljub, odani Vam

general Drinjanin.

[Napomena:](#)

Maloprije sam nazvao prijatelja Blagu Nižića u Toronto i pitao ga o gospođi Levinski. Blago Nižić mi je rekao da ju je vrlo dobro poznao. Ona je porijeklom Čehinja ili Slovakinja. Udata za Hrvata. Njen muž je bio hrvatski vojnik u HOS i da je poginuo u borbama u Trstu ili oko Trsta 1945. Blago dodaje da je gospođa Levinski velika Hrvatica kao i Katerina Zrinski. Tako veli Blago Nižić.

15-05-2015 14:21#456

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

OSAM (8) EPOHA HRVATSKOG NARODNOG OPORA ILI UPORNOST GENERALA DRINJANINA

Nesumnjivo kroz do sada odnijeta **PISMA MAKSA LUBURIĆA** moglo se je primijetiti da general preko svojih prijatelja i ogranaka daje smjernice i putokaze **HRVATSKOM NARODNOM OPORU**. Današnjim rječnikom to bi se mirne duše moglo nazvati **PROMIDŽA**. Pa ako je to tako, ili, još bolje, ako to nije tako, kako bi se moglo znati dali je ta "**UPORNOST GENERALA DRINJANINA**" bila efikasna. Imati jedan dio, ili bilo kakav god dio, odgovora na ovo pitanje, svakako da se treba uzeti u obzir osam (8) epoha ili vremenskih razdoblja postanka **HRVATSKOG NARODNOG OPORA**.

Prva (1) epoha je bila ratna epoha kada je na Ivan planini 1944. godine, odlukom hrvatske državne vlade NDH, osnovan **HRVATSKI NARODNI OPOR** kao zalaznica **HRVATSKIM ORUŽANIM SNAGAMA**.

Druga (2) epoha je bila **KRIŽARSKA EPOKA** koja je prikupljala vojnike, pripadnike HOS, koji se nisu predali na Bleiburgu u svibnju 1945., nego se povratili u Hrvatsku i borili se protiv nametnutog komunističkog poretka hrvatskom narodu.

Treća (3) epoha je bila pokretanje i obnavljanje HNO u emigraciji, počevši izdavanjem časopisa "DRINA" 1951. pa do razlaza s Poglavnikom dr. Antom Pavelićem 1956. godine.

Četvrta (4) epoha je **POVUČENOST U TIŠINU** od 1956. pa do Poglavnikove smrti 28 prosinca 1959. godine u Madridu.

Peta (5) epoha je od siječnja 1960. kada se je general Drinjanin ponovno pokrenuo i odlučio prikupiti stare borbe a odgojiti nove u konačnu borbu za oslobođenje Hrvatske te izdao ZA DESETI TRAVNJA 1960. u 25 tisuća primjeraka "**TEMELJNA NAČELA I DUŽNOSTI HRVATSKIH BORACA U EMIGRACIJI**", pa do svoje tragične smrti 20 travnja 1969. godine.

Šesta (6) epoha je najžalosnija zbog toga što svi **RADNI SKUPOVI, VANJSKI I DOMOVINSKI FRONT**, svi Ogranci, društva, članovi i simpatizeri, prijatelji i suporter, jednostavno se nisu mogli snaći i na svoja leđa preuzeti **DUŽNOSTI I ODGOVORNOSTI HNO** koje je obnaša general Drinjanin. U tom vrtlogu traženja solucija unutar HNO došlo je do žestokih prepiranja i svađa. Rješenja se tražila, sastanci se održavali, nasljednici se tražili, neki se silom nametali, jedne izabirali a druge rušili, i tako je to išlo do 1974. godine. Te godine u Hamiltonu, Canada, održan je **SVEOPĆI KONGRES HRVATSKOG NARODNOG OPORA**, na kojem je, moglo bi se danas reći, dat zadnji čavao u mrtvački sanduk originalnog HNO.

Sedma (7) epoha je epoha **POLARIZACIJE HNO**. Na jednoj strani je Dinko Šakić, zet generala Drinjanina, koji je oženio polusestru Maksa Luburića, Nadu Tambić, a na drugoj je Stipe Bilandžić iz Njemačke. Prvi se uživljavaju na legitimitetu prošlosti i djeluju smjericama originalnog **HNO**, dakle, idu starim putem, dok drugi kojima su se priključili, kako ih se je tada zvalo, **PROLJEČARI**, a to su bili između ostalih: Bruno Bušić, Franjo Mikulić, Zlatko Markus, Ivan Cerovac itd.

Osma (8) epoha je kada je iz vremenske potrebe originalno ime "OPOR" prešlo u "OTPOR". Kao Pročelnik HRVATSKOG NARODNOG OTPORA imao sam mnogo žučljivih prepirka i svađa sa iskrenim, dobrim i nada sve poštenim Hrvatima. Stari članovi i OPORAŠI bi sve od sebe dali samo neka ostane staro i originalno ime OPOR na vječitu i nezaboravnu uspomenu na generala Drinjanina. Ali više nije bilo vremena za povratak na staro ime, ali jest na stare VRLINE. Misija HRVATSKOG NARODNOG OTPORA je završila 21 siječnja 1990. u Clevelandu, kada sam kao Pročelnik HNO na prvoj Konvenciji Hrvatske Demokratske Zajednice, HDZ predsjedniku dru. Franji Tuđmanu 21 siječnja predao sve: fizičke, moralne, financijske i ine dužnosti HDZ. Mile Boban, Otporaš.

general DRINJANIN
26.VI.1966

Bratskim odborima
SREDIŠNJICE "ERIK LISAK" i
OGRANKA "BOŽO KAVRAN"

Draga i poštovana braćo !

Osjećam posebnu potrebu da se svima zahvalim na radu i da vam čestitam na uspjehu prigodom proslave DANA HOS-a i HRVATSKIH ANTUNA u gradu Hamiltonu. Iako još nemam sasvim detaljnih podataka o toku i što se nadam da će mi se poslati, kao i o radu SKUPA, vidim, da smo kročili korak naprijed. To je zasluga svih vas i posebno bratskih Odbora, kao kolektiva, i svakog od Vas pojedinca. Hvala Vam braćo i neka Vam služi na čast i drugima kao uzor.

Zadnji uspjesi Opora na tom području donose Vam i posebnu obvezu. Na Vama je da provedete u život zaključeno, prodrete u nove mase, stvorite nove Ogranke i baze. -da onda s tog područja dadnete i drugima, izvan Kanade, primjer i putokaz.

Molim Vas da ovu čestitku prenesete i na vrijedne članove koji su Vas u svemu pomagali.

Uz naš vojnički pozdrav,
general Drinjanin.
Posljednje uređivanje od Bobani : 15-05-2015 at 14:25

16-05-2015 03:39#457

Bobani
Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013
Poruke
2,348

U IME BOGA I HRVATSKE - HRVATSKA, EUROPA I SAVJETI MAKSA LUBURIĆA
(Ovo pismo se nalazi u knjizi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**" na strani 174/175, mo. Otporaš.)

[B]general DRINJANIN[/B]
15.I.1963.

Brat.M.Dabo Peranić,
Paris.

Dragi brate i gospodine !

Vjerojatno ste mislili, da nisam odgovorio, kako Vam ne bih trebao reći, da ne. Nu kako je najugodnije ugodno se iznenaditi, mogu Vam reći, da sam čekaao, kako bih Vam ne samo i stisnuo junačku ruku i prihvatio Vaš plan, nego i ponudio nešto više, a i dao neke ideje, kao kompliment.

Da nismo imali stvar sa obranom naših dječaka u Njemačkoj i list "OBRANU" već bi to bili načinili. Nu nije kasni nikada, što je za domovinu korisno. Dakle: prihvaćamo ideju lista.

Konkretno: za prvi broj dajemo Vam 500 NF., (NF znači "Novih Franaka", jer je Francuska 1960. godine, zbog rata u Alžiru i velike inflacije, od prijašnjih 100 franaka napravila jedan NF, tako da je svaki stari franak bio jedan cenat. Ja sam tada zarađivao mjesečno manje od 500 NF. To sam naveo da bi se donekle mogla, danas, u godini 2015, dobiti ideja vrijednosti tih 500 NF., mo), a za daljnje, svi trebamo podmetnuti leđa. Vjerujem da će se za list dobiti nešto u Francuskoj, mi ćemo isto pomoć, Vi ćete isto pokrenuti krug prijatelja, koji će pomagati, jer ljube domovinu. Naći ćemo mecana među bezuvjetnima oko "**DRINE**". A onda, kao i uvijek, naprijed, naprijed, kada se posrne i padne, ustati se i naprijed, do kraja, dp pobjede ili smrti. Mi stojimo uz Vas.

List bi trebao biti u Vašim rukama i to bez diskusije. tko priđe, neka surađuje, nu ne dajte se preplaviti od jalnih (u ovoj smislu lažljivaca, mo), mudrijaša, profesionalnih politikanata, kojima nije ništa sveto, doli sama osoba vlastita. Ali kada vide da jedna stvar ide naprijed, onda jednostavno brenzaju, ruše. Obećavaju pomoći, ali šute. Bolje imati manje pomoći i manje savjetnika, jer će Vas izgristi. Mogu Vam reći primjer prof. Prcela, dobrog i odanog Ive, (prof. Ivan Prcela je sa svojim suradnicima prikupio od tada još živi i preživjeli Hrvata sa Bleiburga, Križnog puta i drugih titinih i partizanskih stratišta, svjedočanstva o ubijanju Hrvata, sastavio i izdao knjigo 1970. godine ne engleskom jeziku **OPERATION SLAUGHTERHOUSE**, a prevedena je na hrvatski u Zagrebu 2005. s naslovom **HRVATSKI HOLOKAUST II., mo**), koji je došao k meni i iznio plan. (da se zna, prof. Ivan Prcela je bio sa generalom 1963. godine preko cijelog ljeta. Tada su se ona dvojica upoznali, prijateljili, postali iskreni suradnici za isti cilj i za istu stvar, stvar HRVATSKA. Tada je prof. Prcela tu u Carcagentu . ili okolici - upoznao jednu Španjolku, zagledao se on u nju a i ona u njega, zaljubili se jedno u drugo, te iz te ljubavi su se oženili 26 prosinca 1963. god., a vjenčani kum im je bio general Drinjanin, mo). Danas su već dvije knjige van, a skoro će i treća o Bleiburgu. Šaljem Vam neke stvari, pa i te knjige. Posebnom poštom. Dakle, skoro je obolio živčano. Nisu htjeli pomoći. Kada je uspio, onda su se ponudili, da ga odmognu. Kada smo progurali, onda omalovažavaju. Kada nije uspjelo, vrijeđaju, denunciraju. Računajte s tim. Dakle : uzmite stvar kao stvar života i smrti, bez povlačenja, paleći brodove, za sobom, kao Hernan Cortes, kada se iskrcao u Mexicu. Ta novina ili će biti djelo Vaše, životno, poput one pjesme kiplinga, ili će biti mrtvorođenče uz mnogo intelektualnih babica.

U prvom redu : sve što od "DRINA" i "Značaka" dobijete Vi i Luburić Žarko, kojemu ćemo pisati, neka bude u taj fond. Dat ćemo poslati sredstva i sa drugih strana. Povezati ćemo Vas s prijateljima, i poslati Vam kopije pisama. Stavljamo stvar u pogon. Učinite i Vi isto.

Rekli ste šta ćete pisati. U redu. Obarati neistine. Govorite o Hrvatskoj u Evropi, nađite materijal o Iliriji francuskoj, govorite nešto o tome šta je bila Francuska Revolucija u svijetu, pokušaji Napoleona da stvori Evropu. Ne zaboravite De Gailla, koji vodi Evropsku politiku na našu veliku radost. Nismo protiv Amerike, nego smo za Evropu. Francuski narod može više učiniti za slobodu Hrvatske, nego itko. Obradite pohvale francuskih generala hrvatskim vojnicima. Sudbina je u rukama vojnika Evrope i u Ujedinjene Evrope. **(Eto, vidite danas kako je veliki general Drinjanin mislio prije pola stoljeća gdje naša hrvatska treba pripadati. On je proročanski uvidio da Hrvatska pripada Europi i da su Hrvati Europljani, na suprotno mnogih Hrvata koji su danas iz svojeg slijepila proti toga da Hrvatska bude članica Europske zajednice, mo).** Mi smo moderni ljudi. Mi smo za svaku ideju, ako ulazimo u nju kao slobodni ljudi.

Možete računati sa suradnjom naših prijatelja muslimana, Hrvata, i internacionalnih krugova. Francuska je velika zemlja i nije izgubila ugleda među muslimanima. Dobit će ga skoro, gdje ga je izgubila. Sve je to relativno, to će se viditi skoro. De Gaulle je izišao pobjedničkom u Alžiru i skorom će biti, na drugoj bazi, što je bio i prije. To se vidi u Maroku, koji se približuje Španjolskoj i Francuskoj. To se vidi i u mnogim afričkim zemljama. Influencija Francuske je velika na Orientu unatoč svega. Tim putem i na francuskom jeziku prodrijeti ćemo. Vi ste vojnik i radite za Hrvatsku sa najidealnijim ljudima. Nije važan uspjeh, nego dobar put. Netko iz ekipe će stići. **(general Drinjanin je često puta znao reći da će netko iz EKIPE OPORA STIĆI, s njim ili bez njega, U HRVATSKU: To se je obistinilo u Domovinskom ratu, mo).** Nismo egoisti, nego ekipa svjesnih ljudi. Neću vas ostaviti nikada. Imamo neprijatelja, jer imamo ideja. Branimo ideje. Zato ćemo imati i prijatelja. Uvijek. U svim prilikama. U svim krajevima i u svim okolnostima. Računajte, dakle, sa tim činbenikom.

Možda bi bilo dobro, da se krećete na liniji : Hrvatska Država, Demokracija kao plod francuske revolucije, Evropska sudbina, vojnici kao stup Nacije i savezno sa vojnicima Evrope i najjačim nacijama, Njemačka, Francuska, za Evropu slobodnih Nacija, Evropa Patria ili Patrija! To je najširi hrvatski, vanstranački, program za Hrvatsku u Evropi koja se izgrađuje. "Opor" pak /Resistencija/ komunizmu Tita i Jugoslaviji. Tu ćemo naći saveznika u Francuskoj i to brzo. Mislite na to, da sa prvim brojem u ruci idete na čelu jedne delegacije kulturnih Hrvata k predsjedniku De Gaulle-u, predati mu PRVI BROJ KAO PRVOM EUROPEJCU, kao Prvom Vojniku Evrope. Hrvati su dobri, zahvalni, vjerni saveznici. De Gaulle obnavlja Napoleonovu slavu **(kao što će doći vrijeme da će Hrvati obnoviti slavu Poglavnika, Ustaša i NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE, mo)**, i dati će Evropejcima novi Horizont za budućnost. Ne bojte se stvarati zaključke. Gloria je i pasti pa i propasti sa velikim ljudima, za velike ideale, u velikim činima. Treba imati smisla za Povijest. Vi ste povjesničar, mlad, zdravih pogleda, bez predrasuda, bez hipoteke. Budućnost je vaša. Znajte se žrtvovati za nju. To daje veličinu, daje snage, smisla za život. Bilo sretno!

Izrađujemo Dionice, konačne, za prodaju i izmjenu. Staviti ću Vam na raspolaganje i to u korist Vašega lista. Pokrenut ćemo i druge naše u Francuskoj. Smatrajte se pripadnikom, ekipom, i idemo do kraja, do pobjede.

Nemojte pisati o mojoj osobi. Nego o Hrvatskoj Vojsci. Nisam ja šef, nego suradnik. Nismo skup, nismo amorfn masa **(ljudi bez oblika i ideja, mo)**, koja treba goniča, ovna, nego demokratski, svjesni ljudi, patrioti, pripadnici jedne radne ekipe. Neka nas vodi ideja. Budućnost je, tako, naša.

Mi radimo i na mogućnosti, da tiskaru osposobimo za više stvari. U tom slučaju, kasnije, dosta Vam je izraditi materijal, srediti, ima ovdje prijatelja, koji znaju francuski, fratara, za korekciju. Za list, buletine, Vaše knjige, i za šta bude trebalo.

Na kraju: kada vrijeme postane ugodnije ljudi će mnogi ovamo u goste. Iskoristiti ćemo priliku, da Vas tko dovede, pa de se i osobno upoznamo, govorimo i dogovorimo. A sada: **naprijed u ime**

Boga i Hrvatske !

Grli Vas odani Vam

general Drinjanin.

17-05-2015 03:59#458

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ČIJI JE LINOTYP U TISKARI DRINAPRESS-a???

(Moglo se je iz mnogih Maksovih pisama saznati o Linotypu za kojeg je Stipe Šego iz Chicaga novac posudio. Ovdje iz ovog pisma se može direktno saznati čiji je Linotyp. Ovo pismo se nalazi u knjizi "[PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA](#)" na strani 952/953, Mo.)

POGLAVNIKOVU KNJIGU NEMAM

general DRINJANIN

23.IX.1968.

Dragi Ratko !

U prvom redu da si mi živ i zdrav, kao i Lenka ([Ratkova supruga, mo](#)) i svi oko Tebe. Bio sam desetak dana u Madridu, i čim mognem napraviti ću okr. pismo užima o onom, što ne može u novine. Htio bih samo da ti otpišem na pisma, odnosno upite.

Prije nego zaboravim: pošalji vrpca moju ([radi se o vrpci, povijesnom govoru o Desetom Travnju Hrvatima Toronta 1968., mo](#)) Brbiću na adresu : S. Brbich, 51. Swell Str., E. FREMANTLE, W.A., 6158. AUSTRALIA.

On izgleda može napraviti kopiju, pa može to i vratit ako ti hoćeš imati, i može za svoje napraviti više kopija, pa i za Argentinu. Budi dobar, pa to učini, da ne moram iznova to praviti.

Javili su mi u pogledu Draganovića, što se sve podudara, da neće biti procesa, da će dobiti župu, i svakako da je u njihovim rukama, a da će Crkva svjedočiti, da je slobodan. Tu ništa napraviti ne može, ako nećemo dokazivati da je veći ustaša od nas i da je Crkva u službi Beograda i Moskve, a to ne možemo. Da se šutjeti, odnosno ne istrčavati pred rudo, a pisao sam Eriću isto, da iziđu iz Odbora, i da ne uzimaju učešća ([da ne sudjeluju, mo.](#)) u "obrani", jer sve je to lov za dolare sa strane Ilinića ([Milan Ilinić iz Njemačke, igrao ulogu hrvatskog novinara, mo](#)) i drugova, kojima se hoće putovanja po Dunjaluku za račun drugih. Tu talijanski advokati ništa ne mogu, nego odnijeti hiljade dolara. Neću govoriti o drugim slučajevima, ali znaš da je bilo svega u pogledu novca Mehlema. ([radi se o pothvatu tridesetak Hrvata na jugoslavensku trgovačku misiju u Mehlemu 1962., mo](#)). Nu o tome bolje ne govoriti.

Hvala ti na posjeti našem dobrom Rudiju. ([Rudi Erić iz Clevelanda, Pročelnik HNO za Sjever, mo](#)) Tek kada čovjek ima belaja osjeti se što znači imati prijatelja. Pisao sam mu iz Madrida. dva

puta, i nakon povratka opširno o svemu. Danas sam pisao i još nekima, a svakako Tebi i Vladeku, a čim mognem, o ostalom napisati ću.

Veseli me da si bio kod mog kuma Prcele i da će knjiga brzo van, iako on veli da ne ide još. On jadan radi, znam, ali ljudi brbljaju, predbacuju, i tko može usta začepiti. Nisu trebali obećati knjigu i dati tako neprijateljima, da laju da smo ili nesposobni i ne znamo ili nepošteni. Ja sam Ivanu rekao i tko stoji iza vijesti. Intelektualci su često jalni jedan drugome na uspjehu, kao mlade snaše.

Zahvalan sam ti na rješenju za onaj prinos, da ne moram opet iznova pisati. Dobro je to da im dadeš Bon, i u redu.

Poglavnikovu knjigu nemam, ([radi se o knjizi DOŽIVLJAJI koju je izdala hrvatska naklada DOMOVINA u Madridu, mo](#)), jer mi ju nisu poslali, a ja je kupiti neću, jer to su i tako priče iz djetinjstvo i za djecu, a ne riječi Vrhovnika za ljude i časnike. Ako imaš i pročitaš ju, pošalji mi tvoju, pa neka ju imamo.

Da, mladi Jelnek je bio u Španjolskoj i bili smo jedne večeri skupa. Ja sam mu pisao ćaći, ali mi nije odgovorio, a vidio sam da ni sina nije pomogao. Osjetio sam da je bio potišten kad se o ocu mu govorilo.

U pogledu hrvatskog izdanja Bleiburga, ([radi se o knjigi na engleskom jeziku OPERATION SLAUGHTERHOUSE , mo](#)), ja ću je izdati za 3 dolara 1000 stranica ako mi dadnu materijal. Možeš s tim računati, a nisam još o tome razgovarao sa kumom Ivom. ([Ivan Prcela, pisac knjige, mo](#)). Kad dođe Štef o cijelom tom problemu ćemo divaniti, a prije nego dođe razgovaraj i ti s njim, a za kasnije bum vidjeli, kada bi se sastali ovdje.

Ozbiljna stvar je to sa našim dugom Šegi. On istina ništa to ne spominje, a ja sam dao napraviti kod notara dokument, i uz potpis moj i patera Oltre, da je on vlasnik Linotipa. tj. jedne mašine za slijevanje. ([Ovdje se radi o Stipi Šegi iz Chicaga koji je posudio DRIPAPRESS-u svotu od nekoliko \(8\) tisuća dolara za taj stroj Linotype. Tko je do sada pratio Pisma Maksa Luburića mogao je uočiti iz mnogih pisama, tu i tamo, spominjanje kupnje ovog stroja. Štef Crnički poslije generalove smrti je pisao sasvim drugačije. Pročitajte knjigu Štefa Crničkoga \(1903-2006\) "MOJE USPOMENE", Zagreb 2002, "Atentat na mene", 187/192, strana mo](#)) Mislili smo da bi došao ovamo, u kojem slučaju bi razgovarali. Nu da li će biti toliko Otporaša ili prijatelja, koji bi htjeli kupiti te dionice? To svakako kada dođe Štef, postaviti ćemo na dnevni red, naravno dogovoreno sa Stipom. Tebi kao i uvijek hvala na razumijevanju. Mi bez te tiskare ne bi ništa ([mogli, mo](#)). Znali smo kao mali ljudi biti veliki i dali ideje, koje se dokazuju ispravno. Nismo živjeli zabadava, nismo žrtvovali zabadava. To nam svatko priznaje. Mi znamo kako smo to mogli napraviti, i ja ti zahvaljujem na riječima i u pogledu razumijevanja za Stipu, i za budućnost. Sve ćemo riješiti, ali korak po korak. Još smo nakon toga kupili DVIJE MAŠINE, i plaćamo ih iz izvora redovnih, već preko polovice. Sve što smo dali tu je i sigurno, i vrijednost se povećava, a tu je i moralna vrijednost ideje i materijalna uložena novca.

Ne znam da li sam ti rekao da me je iznenadilo da je moje i tvoje kumče Žarko dao 50 dol. za tisak i izgleda da se aktivira. ([Radi se o Žarku Bojčiću koji je bio član Opora. Kasnije se s nekim pričkao, najoganio se i napustio društvo, ogranak, prijatelje ...Da li je Žarko Bojčić bio generalov i Ratkin kum, ili je neko Žarka Bojčića dijete, to na znam, mo](#)). Naime znao sam da se kući, pa obitelj je tu, i počeci su svi teški. Pozdravi mi ga toplo i zahvali se.

Ono što ti je rekao taj popo iz Studenaca, vele i drugi, zato ne treba gubiti živce ako ponegdje neki popo padne of ofseit. Većina je dobra, a poneki će uvijek švrludati.

Sa Dabom smo razgovarali mnogo o svemu. Jesmo se i nasmijali, jer je duhovit čovjek, pa je o svemu bilo govora kao među pravom braćom. Istina, pomalo smo zabrinuti radi troškova, a pred bojazni da sve ne padne na Tvoja leđa. Njemu su ponešto pomogli tamo u Usa, i imao je dosta novaca i za put do mene, ali ne znam kako si riješio pitanje karte i ne bi nitko htio da sam to plati. Pisao sam i Vladeku o tome. Nikica opet kao i prije, ni riječi.

Malo je bilo zastalo sa Obranom, jer sam morao ići u Madrid, a od kuće nisu bili poslali potvrdu, pa je par dana bilo na željeznici. Poslao sam 400, a toliko ide i u Cleveland. ([ovdje se radi o pošiljkama novine Obrana,mo](#))

O mojim dojmovima i problemima pisati ću vam nekolicini skupa. Tek toliko da sam zadovoljan sa vijestima od kuće, da sam bio sa mnogo ljudi i da su svi optimisti bez obzira na vanjske događaje. Glavno je da vršimo svoju misiju i tu nam priznaju da smo na mjestu.

Toliko za ovaj čas. Grli te odani Ti Tvoj

general Drinjanin.

17-05-2015 13:23#459

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

SIVA KNJIGA, NDH, DRINAPRESS I GLAVNI STAN

([Ovo pismo se nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na stranici 972/973., mo](#))

general DRINJANIN

16.X.1968.

Br. Marijan Nosić,

350 Dupont

Sudbury. Ont., Canada

Dragi moj Marijane !

Dobio sam na vrijeme tvoje pismo od 20.IX. kao i ček na 50 dolara, na čemu ti od srca hvala. Ratko mi je poslao sve kako je bilo uređeno za pomoć Drinapressu i Gl. Stanu. Hvala Tebi i svima, koji ste dali i pokrenuli druge da daju.

Poslao sam ti dva okr. pisma u pogledu Bukovačkog, koji je već stigao u Tursku. ([Kako se je moglo vidjeti da je Štef Crnički pisao u svojoj knjizi "MOJE USPOMENE", Zagreb 2002, na stranici 188 da je Mile Markić pitao dra. Envera Mehmedagića tko je bio "Kapetan Bukovački". Možda će za dugo to ostati tajnom, ali će se svakako saznati. Mo. Otporaš.](#)) Od tamo ide u Sofiju i Budimpeštu. Ostalo će se urediti. Ovog časa važno je da vratimo dug, što sam pouzdavajući se u sve Vas, učinio, i računajući da ćete odobriti i ovaj korak. Ovih dana ću ti poslati i treće pismo s konkretnim idejama, kako se u tom pravcu može, i iz Vanjskog Fronta gurati na diplomatskom polju. Radim na tome i čim smognem malo vremena, ide.

Poslao sam Ratku avionski paket sa nešto **PISMA HRVATSKIM ELITAMA**. (Kako se po datumu može vidjeti da je ovo pismo pisano polovicom listopada 1968., baš u vrijeme kada je ubojica Ilija Stanić se povratio kod generala. Oni koji su pratili "**serijal jugoslavinskih tajnih služba**" gdje je Ilija Stanić rekao da je vidio na generalovu stolu **ŠIFRIRANA PISMA** koje da je navodno pisao Rusima, za cijelo se je radilo o ovim pismima koje je general šifrirane slao onima koji su ih trebali imati. Ja posjedujem jedno pod šifriranim rednim brojem 45. Kada dođe vrijeme iznijeti ću ga ovdje tako da se svi Hrvati, i oni iz bojnih i oni iz brigada upoznaju sadržajem istog. Mo). Tebi i drugima po 4 komada. Poslat ću još i Vladeku .. Važno je da se taj posao sinkronizira i koordinira, da se nebi dogodilo da sa više strana pišete na istu osobu, a na drugu kojoj bi trebalo, da nitko ne piše. Puštam Vam detalje. Poslao sam i Nikici u Hamilton isto, i Luburiću (**Mili, mo**) u Oakville. Neka Središnjica ima inicijativu, jer je masa tamo. Dakle skupa sa njima i to i sredstva koncentrirati, i dogovoriti se kako potvrditi. Ratko je na pr. dobro učinio da je dao Bonove, odnosno potvrde Fonda, pa tako ne moram pisati svakome posebno, jer i nekonvenira da se pismeno mnogo o tome na papir stavlja.

Pisao mi je Ratko za glavnog govornika za Dan Opora, pa sam rekao moje mišljenje. Možda Meheš? (**Prof. Mirko Meheš, mo**) Možda još netko, ali ovog časa nisam siguran, jer će ovisiti o drugima. Naime ima vremena, pa ćemo moći to riješiti još. Svakako preporučam najuži kontakt sa njima u Torontu, Hamiltonu i okolo, da se duhovi pobunu. Ideje naše pobjeđuju, ne smije zatajiti ni Ekpa.

Razgovarao sam sa prof. Peranićem i jučer sam mu pisao. Dobro je sa njim biti u izravnoj vezi. On gravitira prema Torontu, odnosno Kanadi, jer ženin brat je u New Yorku. To je sadanji naš predsjednik Ogranka. Ona bi radije tamo, (**supruga Peranića bi radije u New York, jer ima tu brata Nikolu, mo**), ali on bi radije u Canadu. Ovisi to o službi i mnogo čemu. Nu on je uvijek voljan žrtvovati i ostati gdje ga se treba .. Možda Meheš će znati bolje savjetovati ga.

U pogledu **SIVE KNJIGE**. Nemogu da lokaliziram nigdje hrvatski original. (Ovdje sam vrlo zbunjen. Tu knjigu, naslovom "**SIVA KNJIGA**" je tiskalo Ministarstvo Vanjskih Poslova NDH u Zagrebu 1942. Ja sam za tu knjigu saznao da postoji i gdje se nalazi i bio sam taj koji sam - jednu jedinu - kopiju originala na hrvatskom jeziku iznio iz **LA BIBLIOTHEQUE NATIONALE FRANCAISE** i dao Dru. Peraniću. Nas dvojica smo radili u istom poduzeću LA LIBRAIRIE HACHETTE, ured do ureda. Mnoge zajedničke stvari smo radili tu, i u tom "našem uredu" smo najviše vremena proveli u spremanju i pripremanju novine LA CROATIE. Tu smo najviše vremena sproveli za prevesti taj original **SIVE KNJIGE** na francuski. Stavili smo naslov na francuskom jeziku **LA CROATIE MARTYRE**, a podnaslov na drugoj stranici: **SAUVAGE ATROCITES ET DEVASTATIONS DES REBELLES ...Zagreb Juin 1942 ...**, compose sur la base de documents et suivant l'ordre du Ministre des Affaires Etrangeres par M.M. Kovačić, conseiller au Ministere des Affaires Etrangeres. Izdali smo ovu knjigu ZASLUGOM "HRVATSKOG RADNIČKOG SAVEZA" U PARIZU. Osobno sam prikupljao doprinose onih Hrvata koji su htjeli pomoći. Istine i povijesti radi, poslije skoro pola stoljeća, iznosim ovdje imena darovatelja. Možda danas taj iznos ne bi značio mnogo, ali onda je to skoro, ponavljam skoro bila jedna tjedna plaća.

DAROVATELJI:

Virginija RUKAVINA 250 Fr.

Milan BAGARIĆ 100 Fr.

Mile BOBAN 100 Fr.

Ivan BARUN

Igor BULJAN (umro San Franciscu u siječnju 2009, mo)

Josip ČAVČIĆ (umro u Parizu lipnju 1972, mo)

Miljenko BABO-PERANIĆ (umro u New York-u 1994, mo)

Stanko Dujam GALIĆ (umro u Parizu 1972, mo)
 Danko LEVENTIĆ
 Žarko LUBURIĆ (umro u New York-u 1996, mo)
 Mate KOLIĆ ubili ga agenti Udbe (u Parizu 1981, mo)
 Ivan KOVAČEVIĆ (umro u Los Angelesu 2005, mo)
 Marijan KOVAČEVIĆ
 Mirko KOVAČEVIĆ
 Pavo MILIČEVIĆ
 Šime PRTENJAČA (umro u Parizu ? mo)
 Stojan RAŠIĆ (umro u Parizu ? mo)
 Veso ŠARAVANJA
 Jure VIDOVIĆ - svi dali po 100 Fr.
 Ivan BABIĆ 50 Fr.
 Dinko JUKIĆ 50 Fr.
 N.N. 50 Fr.
 N.N. 50 Fr.
 Stanko POŽAR 50 Fr.
 Nikola Šonje - Peranićev šogor- 30 Fr.
 Mijo BOŽIĆ 30 Fr.
 Radoslav ANDAČIĆ 20 Fr.
 Slavko MAJCEN 10 FR.
 N.N. 10 FR.
 Ivan TALAJA 5 Fr.
 Jure CVITANOVIĆ 5 Fr.

Knjiga je tiskana preko DRINAPRESS, Apartado 1523. Paris et Valencija, Siječnja 1968 god.

Poslije tolikih godina saznajem preko ovoga pisma da general traži original. Sve što bih mogao sada reći je to da je original ostao kod dra. Peranića, išaran, zgužvan, jer smo se mjesecima služili za prijevod. Ako ovo može pomoći onima koje bude zanimala hrvatska iseljenička politička djelatnost, onda sam zadovoljan. Mo, Mile Boban, Otporaš.)

Treba misliti na prijevod sa francuskog na engleski. (prevedena je na engleski. Ja sam ju vidio kod Srečka Čuline u San Francisku koncem sedamdesetih godina. Mislim, a nisam siguran, da ju je neko hrvatsko društvo u Švedskoj tiskalo na engleski. Ja ju nemam, mo). Nema drugog rješenja. Treba to englesko izdanje što prije stvoriti, jer će još Vatikan i Pentagon kanonizirati Tita prije smrti, a i mladi naši kod kuće, a i komunisti, i ne komunisti, i antikomunisti, znaju da treba tražiti neke nove ideje, iako glođemo i po starima. Tito ima 76 godina, a ruši mu se sve, i valja biti spreman. SIVA KNJIGA NA ENGLESKOM JE BAZIČNI DOKUMENAT. Mnogi misle da je samo prof. Meheš kadar to napraviti. Govori sa njim. Eventualno bi platili nekome da mu pomogne prepisivati itd. Onoga dana kada imam rukopis, ide u tiskaru.

Nadam se da će i naši u Clevelandu moć izbaciti BLEIBURŠKU KNJIGU. To je važno, jer ako dođe Nikson (Richard Nixon se te godine 1968 natjecao za predsjednika Amerike, i na izborima pobijedio, mo)., mogli bi imati interesa za nas.

Ruska flota zaposjeda Mediteran, eno je u Casablanki, a ovdje neće da produlje sporazum sa Amerikom i za 6 mjeseci morat će isprazniti baze. Oni ili traže oružje i brodove da se mogu braniti, ili će i Španjolska kao i Francuska ići u pasivnost i neutralnost. Neki vrug će se dogoditi, a mi moramo američko javno mnijenje o svemu informirati.

Dakle dragi moj Marijane, Nastojite ovo dvoje sprovesti, tj. Dan Opora i Sivu Knjigu, a pomozite

što možete od tamo akciju Središnjice da mogu barem vratiti dug.

Toplo pozdravi prof. Meheša i sve naše. Poljubi dječicu, i uruči im pozdrav mojih.

Grle tebe i sve tvoje odani Ti

general Drinjanin

Posljednje uređivanje od Bobani : 17-05-2015 at 13:30

17-05-2015 22:53#460

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ZAPOVJEDNIKU HRVATSKOG NARODNOG OTPORA - PISMO PIŠE PUK. IVANA ŠTIER GEN. VJEKOSLAVU LUBURICU

Znanja radi kopije upućene:

Mirku Bušić za Hrv. Nar. Otpor u Argentini,
Rudolfu Eriću za Hrv. Nar. Otpor u U.S.A.
Vjekoslavu Cecelji za Hrv. Nar. Otpor u Canadi,
Stjepanu Brbić i Srećku Roveru, za H.N.O u Australiji,
Dr. M.Dabo Peranić, Paris,

(Ovo pismo se ne nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURICA".[/U]/[B] Kroz mnoga pisma u toj knjizi mogla se je uočiti osobna prijateljska povezanost između ova dva div junaka rata NDH generala Vjekoslava Luburića i pukovnika Ivana Štira, ili Štiera, svejedno, jedno ili drugo je ispravno. U osobnim izmjenama pisama su se uzajamno oslovljavali sa "dragi braco". Također se je magla uočiti preko ovih pisama udaljenost od jednog drugoga, pa se je moglo, s razlogom pitati: zašto je došao ovaj spor između ova dva hrvatska uzor vojnika. Donosim u devet (9) gusto tipkanih stranica pismo pukovnika Ivana Štira generalu Drinjaninu. Mislim da će se na neki način moći doći do nekog zaključka. Mo. Otporaš)

Dragi Braco !

Buenos Aires, 12 prosinca 1966.

Tvoje zadnje pismo koje sam primio bilo je od 15 listopada o.g. Na isto sam Ti opširno odgovorio mojim pismom od 9 studenog. U istom pismu upoznao sam Te sa razlozima moga negodovanja i nezadovoljstva sa stanjem koje (je) u posljednje vrijeme vlada u redovima Otpora općenito, a napose radi nastalog stanja u našoj lokalnoj organizaciji ovdje u Buenos Airesu.

Što se tiče stanja u redovima Otpora općenito, o tom sam Ti pisao i u nekoliko ranijih pisama. Još onamo iz doba sastanaka Velikog Radnog Skupa, koji je održavan u Kanadi uoči Desetog Travnja prošle godine, kojom prilikom sam na Tvoj opći poziv tom sastanku uputio i ja moj prijedlog. Stajao sam na stanovištu da se cjelokupnoj organizaciji Otpora uznastoji što prije dati jedan jasniji i potpuniji formalni i organizacijski oblik.

U mojim brojnim pismima koja sam Tebi upućivao (jer sa drugima se nikako ili vrlo malo dopisujem) trudio sam se uvjeriti Te da toj našoj "revoluciji duha", na kojoj smo obojica toliko radili, dademo konačno i jedno vidno, realno i elastično tijelo, u kojem će se moći ispoljiti dala i odgovorni rad svakog člana našeg pokreta. Drugim riječima, cjelokupnoj organizaciji Otpora krajnji je čas dati jedan bolji organizacioni oblik, na bazi demokratske izgradnje organizacija od dolje prema gore, ili drugim riječima rečeno : ostvariti jednu demokratsku reprezentivnu organizaciju. Općenito smo obojica u našim člancima zagovarali demokratiziranje naših i svih drugih hrvatskih organizacija, čemu bi vrhovna težnja i cilj imalo biti jedno opće hrvatsko predstavništvo, barem za hrv. emigraciju, ako već ne ono opće hrv. narodno predstavništvo.

Mislim da je Tebi i ostaloj braći još svježja uspomena na sabor u New-Yorku, kojom prilikom je po prvi puta naša emigracija imala priliku nešto većega u tom duhu ostvariti. Osnovano je tada neko Predstavničko Vijeće, koje i danas još životari, a da nije uspjelo uhvatiti više korijena i efikasnog života, postoje danas zato razne isprike i razlozi. Ja ovdje ne želim ulaziti u detalje tih razloga i tražiti krivce. Želim samo podvući činjenicu, da je Otpor na tom saboru bio razmjerno najjače zastupan, a danas se u redovima našega tiska o tome više niti ne piše niti vodi računa.

Pristaše Otpora su za pripremu tog sabora uložili mnogo truda i sredstava, a da sve to nije donijelo nikakve rezultate za Otpor, osim bacanje krivnje na Tvoje držanje i stav, koji nama općenito nije bio dovoljno razjašnjen i opravdan, kao što ni danas još ne znamo zašto je odjednom iza toga umuknuo brat Rover, član Vijeća i Otpora. Od svega toga vidjeli smo međusobna optuživanja između Tebe, prof. Oršanića i dra. Jelića. Mislim, da su radi svega toga o tome trebali biti detaljnije i intimnije upoznati barem oni istaknuti članovi Otpora, kako bi izravno saznali koje i kakve uvjete osobne i kakove političke naravi, su si pojedinci ili skupine postavljali. Tako se neuspjehom i šutnjom prešlo preko rada, truda i materijalnih napora mnogih članova Otpora.

Kada sam ipak nastavio insistirati i sugerirati jedno praktično rješenje ustavnog i reprezentativnog uređenja Otpora, te sam Ti u tu svrhu i pisao o mom planu kako to postići, Ti si razaslao okružnicu u kojoj si napose Radnom Skupu "North" predlagao da sastave u tom duhu svoj nacrt i pošalju kopiju i meni, kako bi se na bazi ovoga i drugih nacrti i prijedloga sporazumio sa g. Mehmedagićem i nas dvojica sačinili prvi opći nacrt ustava, načela i propisnika.

U svrhu formalnog oblika organizacije Otpora ja sam Tebi predlagao da se organiziranje Otpora usmjeri i bazira na dva pravca: domovinski (tajni) i vanjski, javni sektor rada. Vanjski sektor bi sačinjavale raznovrsne organizacije i povjereništva, sačinjavani na bazi prilika i mogućnosti, te zakona, koji vladaju u pojedinim zemljama slobodnog svijeta, predstavljajući dijelove vanjskog sektora Otpora kao autonomne organizacije, koje bi kao takove, autonomne, samostalno djelovale prema postojećim mogućnostima u odnosnim zemljama, i kao takove neovisno i samostalno surađivale na demokratskoj i ravnopravnoj bazi i sa ostalim postojećim hr, državotvornim i pozitivnim organizacijama, te na istima mogle stvarati i zajedničke lokalne (mjesna i zemaljska) tijela, t.j. lokalne odbore i predstavništva, u svrhu jačanja opće hrvatskih pozicija.

U tom duhu razradio sam i nacrt i pravila za našu ovdašnju organizaciju u Argentini. Unutar Otpora pak, tj. unutar vanjskog sektora Otpora, sve te raznovrsne organizacije i povjereništva i radni skupovi, osim čisto svojih otporaških kontinentalnih predstavništva (vijeća), kao što su primjer "Radni Skupovi" "North", "Sud", "Oceanija" itd. imali bi i jedno svoje opće zajedničko predstavništvo-vijeće, načinjeno od izabranih delegata pojedinih odgovarajućih organizacija svojih odnosećih sektora.

Što se pak tiče domovinskog tajnog sektora, predlagao sam da se načini tajni vrhovni stožer za taj sektor, koji ne bi mogao (iz razloga tajnosti) imati nikakvog izravnog dodira sa pojedinim

organizacijama vanjskog sektora. A da bi ipak Otpor ostao i bio cjelovita organizacija, predlagao sam da se iznad oba sektora (vanjskog i unutarnjeg), uspostavi jedno "Vrhovno revolucionarno Vijeće Hr. Nar. Otpora" sačinjeno iz tri ili četiri člana iz svakog sektora, a koji bi, što se vanjskog sektora tiče, bili izabrani unutar "Vrhovnog Vijeća (predstavništva) toga sektora.

To bi dakle "Vrhovno Revol. Vijeće Otpora" imalo biti spojni most iznad oba sektora rada, i ujedno vrhovno tijelo Otpora s Tobom na čelu. Logično je, da bi Ti time trebao renuncirati ([odreći se, mo](#)) na dosadašnjoj autorativnoj praksi "Glavnog Stana" kojega si Ti do sada popunjavao po Tvom vlastitom nahođenju, sa ljudima sa kojima si samo Ti bio sporazuman i zadovoljan, a koje si jednako autorativno mijenjao, bez ikakvog obrazloženja ikome unutar široke organizacije, bilo radi imenovanja, bilo radi uklanjanja članova "Glavnog Stana". ([S ovim se ne bih složio. U hrvatskoj vojničkoj praksi riječ "Glavni Stan" je snaga vojske isto kao i u jednoj obitelji gdje riječ "Roditelji" predstavlja poštivanje i snagu obitelji. Izmijeniti riječ "Roditelji" u bilo koju drugu riječ, smisao obitelji se mijenja. Mo. Otporaš.](#))

Logično je i samo po sebi se razumije, da bi ta dosadašnja Tvoja praksa u slučaju ovakvog novog ustavnog uređenja Otpora morala otpasti i Ti bi morao konzultirati se u svakom važnijem slučaju i pitanju sa članovima bilo "Vrhovnog Rev. Vijeća ([što je u ovom slučaju "Glavni Stan", mo](#)), bilo sa "Vrhovnim Vijećem vanjskog sektora, odnosno sa "Glavnim Stožerom" unutarnjeg (domovinskog) sektora. Time bi Ti imao jedan odgovoran položaj, te bi u pitanjima odsudne naravi dijelio odgovornosti i prava, ali bi zato i za svaki na takovoj bazi legalni čin imao pokriće i opravdanje prema svima i svakome. Drugim riječima, Otpor bi bio potpuno odgovorno i reprezentativno tijelo i prema svim drugim izvan naše organizacije. A to znači: imati drugog ugleda i povjerenja, nego li je postignuto dosadanjim načinom, kada je sve od odlučujuće i opće naravi i vrijednosti koncentrirano samo u jednoj osobi - u Tvom autoritetu i u Tvojim vlastitim volji i odlukama. Pa zar se nije na tome pitanju slomio i H.O.P.? I tu je logično moralo doći pitanje: Da li autorativni "vrhovnik", ili reprezentativno "predstavništvo", na čelu sa odgovornim i vremenski određenim "predsjednikom" ili "predstavnikom".

Mi smo u duhu naše "revolucije duha" neprekidno zagovarali "demokratiziranje" svih naših organizacija, kao uslovnom potrebom i preduvjetom općeg okupljanja svih hrv. državotvornih snaga. Opća hrv. koncentracija i akcija nije se do sada ni mogla postići samo zato, jer su se ovi principi odbacili u ime nekih "legaliteta i kontinuiteta", predstavljeni obično po ambicioznim prvacima, koji su u svojim nezdravim ambicijama ustrajali usvajati si ona i onakva prava, koja više ni po logici, a ni po pravu i praktičnosti ne mogu opravdati. Opće hrvatska sloga ruši se i lomi danas na sebičnim ambicijama tek nekolicine pojedinaca, koji uporno ustraju na krivim i prozirnim "oporukama", "imenovanjima" i kontinuitetima". ([Moglo bi se skoro sa sigurnošću reći da se ove tri riječi: "oporuka", "imenovanjima" i "kontinuitetima" odnosi na navodnu Poglavnikovu oporuku, kojom je on pred samu smrt oporukom imenovao Dra. Stjepana Hefera nasljednikom Ustaškog Pokreta, te tako postao predsjednik Hrvatskog Oslobodilačkog Pokreta, HOP-a, mo](#))

Posljedice su danas napose vidljive u redovima H.O.P-a, a što, kraj svih naših nastojanja i napora da s tom praksom prestane, i kraj sve teorije naše "revolucije duha", i kod nas se počelo uporno polaziti istim pogrešnim putem. Ja sam to uvijek nastojao izbjeći i našoj organizaciji spriječiti sve negativne posljedice takovog krivih puta. Mogu si u tom pogledu jedino osporavati da nisam bio pri tome dovoljno ustrajan i energičniji. Ali ja sam se jedini ograničavao o tim pitanjima pisati, prepuštajući i ostaloj braći da reknu svoju, kako ne bi počeo stršiti i ispadati nikakva opozicija. Bili smo u eri evolucije naše "revolucije duha" pa se to i ne bi smjelo prerano forsirati.

Ali sada, kada prelazimo iz ere evolucije u već dosta definirani i revolucionarni stav, program i aktivnost, sada mislim da se taj problem mora ipak jasno i glasno tretirati, prvo među nama iz užeg i starog kruga, a po tome sve više i u širokim krugovima, koji će to od nas tražiti, jednako oni iz naših

kao i iz drugih organizacija, koje su sklone s nama djelomično ili u širem surađivati, jer nas počinju uočavati kao pozitivnu skupinu, ali nailazimo na poteškoće u pitanjima s kim i kako. Zato trebamo reprezentativne autoritete, iza kojih će stajati organizirana odgovorna tijela.

U našoj organizaciji postaju u tom pogledu jedan vakum između reprezentativnih prvaka pojedinih društava, odnosno kontinentalnih skupova ("North", "Sud" i.t.d.) i neprirodnog i nepraktičnog "Glavnog Stana". Slikovito rečeno: Do pojasa smo demokratski i reprezentativno zastupani, glava je apsolutistička, a između pojasa i glave nema ništa. Naša organizacija nema prsa i zato glava može lako gubiti osjećaj i vezu sa ostalim dijelovima tijela. I ako je nekima to vidno da se ponekada misli na "pupak" kao spojnicu, ali taj nikada ne će moći zamijeniti "kičmu" koju predstavlja svaki pojedini aktivni i pozitivni član Otpora pa makar i u najmanjem omjeru. Svaki pojedinac mora osjetiti svoj udio i taj mu po zaslugi mora biti priznat.

On mora biti dio koji stvara, a ne koji samo slijedi i izvršuje naloge i upute, često puta bez prava i mogućnosti da svoje pravo i zaslužene pozicije održi, da ih sam zasluži a ne da čeka "imenovanja". (Budući da ja ova pisma prepisujem, i budući da sam više/manje, kroz ova pisma, dobio dojam da je došlo do spora u Oporu između Srećka Rovera, puk. Ivana Štira s jedne strane i generala Drinjanina s druge strane upravo stvaranjem Hrvatskog Narodnog Vijeća u New York-u 1962. godine. Srećko Rover je uz druge delegate HNO predstavljao Oporu u New York-u, kao i puk Ivan Štir. Poslije Kongresa HNV u New York-u, Srećko Rover i Ivan Štir se više približuju HNV a sve više se udaljuju od Opora. Barem se tako može zaključiti do sada izloženih pisama. Mo, Otporaš.) Mi smo se radi te i takove prakse u H.O.P-u i pobunili, jer nismo htjeli živjeti od "milosti" ulizica oko Poglavnika, kao niti priznati njegova imenovanja i drugih njemu bližih-tajnika i blagajnika našim organizacijama. U slučaju Rovera organizirao si čak i posebni sud za njegovu rehabilitaciju i slomili smo bili čak i sa samim Poglavnikom jer nismo htjeli trpjeti uvrede i ponižavanja koje su nam laskavci oko njega i preko njega podvaljivali. Isticali smo u duhu naše revolucije da želimo ići putem političke škole a ne političke vojarne.

I na koncu šta nam se sada događa? Umjesto da našoj revoluciji u času kada je uhvatila korijena i maha dademo isto onakvo tijelo kakovo smo htjeli dati i H.O.P-u kada je kulminirao, tj. stvorimo jako organizirano tijelo, mi se poput Poglavnika pobojasmo jake i uređene organizacije, te i mi sada stadosmo na pola puta. I ne samo to, nego krenuli smo istim starim i krivim putem koji nam nije ni tada, pa neće ni ovaj puta, donijeti pozitivnih rezultata.

I sada, dragi braco, da zaključim ovaj prvi dio našeg općeg problema: Ti meni na moje konkretne prijedloge o ustrojstvu ustavnog i reprezentativnog Otpora nisi do danas ništa konkretnoga odgovorio. Tvoja okružnica koja samo donekle dotiče ovaj problem mene nije mogla zadovoljiti, nego je dapače smela braću u Sjevernoj Americi, koja su mi na Tvoj prijedlog poslali sasvim nešto drugo nego li sam ja bio očekivao u toj stvari.

Ti si u Tvojim okružnici u njezinom prvom dijelu naveo da si Ti još prije povlačenja sa Ivan Planine bio po "Poglavniku imenovan zapovjednikom Hrv. Nar. Otpora i zapovjednikom Hrv. Oružanih Snaga" i dao si nam time izravno znati da tu stojiš na bazi kontinuiteta, te se i nadalje nazivaš "Zapovjednikom Otpora" (Uvijek sam cijenio talent, rodoljublje, vojničku sposobnost i sve moguće vrline pukovnika Ivana Štira, ali ovdje moram reći svoje, a to je da po svojoj prilici puk Štir je uz svu najbolju volju i želju u ovom pismu zaboravio reći, ili nije znao, a to je da postoje samo tri univerzalna autoriteta na svijetu, a ta su: Roditelji, jer ih nitko ne može zamijeniti, general i svećenik isto tako, iako ih se može zamijeniti ali im se ne može titula oduzeti. Titula ostaje titula. Mo.). Nije meni ovdje važan naziv Tvog položaja, ali mi jeste važna činjenica da mi javno ispovijedamo ništetnost svih "kontinuiteta", pa ne može, već reda radi, jedno pisati i govoriti, a drugo u praksi činiti, kada se i onako sve može na podesniji način riješiti, napose, kada nitko od nas Tebi ne osporava vodeće mjesto.

Napomena:

Kada sam u Parizu 1962. godine gledao film "NAJDUŽI DAN", francuski "LE JOUR LE PLUS LONG", engleski "THE LONGEST DAY", invazija u Normandiji 6 lipnja 1944., kada su saveznički vojnici se penjali uz one litice, mnogi i mnogi nisu uspjeli doći do vrha. Na koncu ipak je savezničkim vojnicima uspjelo se popeti na vrh litica, i tu su zastali. Njihovi glavni zapovjednici svi do jednog izginuli, pa kako nisu dobivali nikakvih zapovjedi, samo su sjedili i čekali. Nakon nekog vremena naišao tuda jedan general iz nekih drugih jedinica i pitao vojnike: da šta oni tu čekaju, našto je jedan od vojnika odgovori da oni nemaju nikoga tko će sa njima zapovijedati. Ovaj general zapita dotičnog: gdje su vaši zapovjednici, našto vojnik upri i pokaza rukom na zapovjednike koji leže mrtvi, jer su svi izginuli. Ovaj general upita dotičnog da šta je on po činu, našto je ovaj odgovorio da je obični vojnik. Od sada si general, i naprijed! Vojska se je digla bez pregovora, svi zajedno u borbu, a ne u svađu. Dragi Hrvati tada sam shvatio šta znači biti vojnički zapovjednik; tada sam shvatio ulogu vojnika i ulogu zapovjednika. Otporaš.

Tražimo jedino podesnu suvremenu legalnu i odgovornu formu, niti radi Tebe, niti radi sebe i drugih, nego radi opće potrebe i opće hrv. stvari. Ti si se razumljivo morao onda razići i sudariti sa Oršanićem i Jelićem u Vijeću u New Yorku. Organizacija i pojedinci šutke smo prešli preko toga, iako nas još i danas boli neuspjeh toga Vijeća, bez obzira koliko je tu Tvoje, a koliko tuđe, krivnje. Gubi na tome neuspjehu opće hrvatska konsolidacija i gube ona braća koja su se marljivo i svesrdno za uspjeh toga Vijeća bili zalagala. Tako sam i ja najzad iz Tvoje okružnice morao razabrati da odbijaš moja nastojanja i potrebno izmjena dosadanje prakse. Logično je, da su to tako kako si Ti htio shvatili i mnogi drugi, pa mi nije nikakvo čudo da moja uža okolina ovdje u Buenos Airesu nije mogla imati drugog razumijevanja i mišljenja nego ono koje si Ti na taj način sugerira. (Tko je pratio pisanje generala Drinjanina mogao je uočiti da je general pisao da pukovnik Štir ima svoj "komitet" u kojem on radi i u kojem on želi biti predsjednik i tome sl. mo.)

Drugi dio spomenute okružnice govori najviše u pogledu načina organiziranja radnih skupova i uglavnom u pogledu širenja tiska "Drinapress-". Bilo mi je odmah jasno zašto su braća u Sjev. Americi logično i doslovno shvatili Tvoje prijedloge i zato je njihovo izvješće sa zasjedanja "Radnog Skupa" "Noth" sve u duhu Tvoje okružnice i kao takova nisu ni mogla poslužiti onoj svrsi radi koje su i meni trebali poslati svoje zaključke i "nacrte" napravljene konačnog ustava i propisnika Otpora kao organizacije i općenito, već su tretirali jedino dio posla i rada, i to samo onoga oko širenja i finansiranja tiska "Drinapressa".

Tako ja ne samo da nisam imao šta tretirati i pripremati sa Enverom Mehmedagićem, nego sam čak morao ustanoviti da on u cijelosti dijeli Tvoje dosadanje stanovište i smatra Otpor hrv. nad organizacijom, čime i on ide starim neostvarivim putovima, koji su do sada svi od reda bili frakasirali i eto ovo zato i pišem jer se bojim da će i naš frakasirati, a ja bih to želio dok je još vrijeme spriječiti. Mene nije ništa iznenadio na osnivačkoj skupštini našega društva u Buenos Airesu stav ovdašnje braće, pa niti brat Božo Veić, koji mi je na moje opaske u tom duhu izrečene žestoko dobacio da si Ti za njega sve. Dakle: i glava i smisao i snaga Otpora. Ja sam ga jedino mogao zapitati da što ćemo učiniti ako Ti kao smrtnik iznenada umreš, jer će na taj način s Tobom morati umrijeti i Otpor i sav rad i naponi Otporaša, kojima onda jedino ostaje da slijede ispraznu teoriju "nasljedstva" i "besmrtnosti", te uz besmrtnog Poglavnika imati još i besmrtnog Luburića (Ne bih se baš potpuno složio s ovim što pukovnik Štir kaže. Poglavnik ostaje VJEČITI Poglavnik zbog svojeg djela u stvaranju hrvatske države poslije 839 godina, i ostaje VJEČIT po tome što je USTAŠTVO POISTOVJETIO S IMENOM HRVAT, HRVATSKA itd., a Vjekoslav Maks Luburić ostaje VJEČIT po tome što je dao ideje preko PORUKA IZMIRENJA koja je izišla u Istarskoj DRINI br. 3/4, 1964., kako se Hrvati mogu osloboditi samo onda kada se ujedini u JEDNU FALANGU. To su riječi generala Drinjanina izrečene više puta u ovim pismima. Mo.). Nešto nas valjda naše odmakle godine već godine i iskustva drugih moraju naučiti!

I sada će valjda i Tebi i braći biti jasno da se meni i ovdje u Buenos Airesu u slučaju stvaranja naše nove organizacije nije bilo moguće odreći se postulata i principa našeg revolucionarnog stava kojega smo do sada javno ispovijedali na naše i opće zadovoljstvo većine Hrvata, kao i mojih osobnih principa opće naravi, te je zato i došlo do mogega razilaženja sa ovdje najbližom mi skupinom Otporaša.

I tako, eto, dragi Braco, površno ili nikakvo rješenje našeg općeg problema ima za poljedicu i posebne lokalne probleme, kako ovaj moj sa našim odborom u Buenos Airesu. Ja sam Tebi o tom problemu detaljno pisao, ali jer su naša braća s pravom primijetila da u izvješćima o našem odboru, koja su u tri uzastopna dvobroja OBRANE uveličavala dvojbeni trijumf kako odbora tako i Otpora općenito u Argentini mene u svemu tome ne nalaze, smatram se dužnim pred njihovim pismenim upitima izjasniti. Zato ću ovime i njima, kao i drugima za koje smatram da su potrebni znati o čemu se radi, upućujem kopije ovoga okružnog pisma. Tim više, što se u nejasnoći i nepoznavanju pravoga stanja, često i obično stvari iskrive prema nahođenju pojedinaca. Sve su to naši stari prijatelji i suborci, i ja sam moralno dužan i njima opravdanja dati, a oni neka onda sude po svom najboljem nahođenju i Tebe i mene, sebi i drugima koji bi bilo išta zajedničkog s tim problemima mogli imati.

Konačno, ovo je otvoreni i iskreni razgovor među nama i o nama o problemima koji sve nas manje ili više tangiraju i prema tome moraju zanimati. Ovo je naš čas otvorene kritike; jedna rasprava, koja bi više pripadala jednom vrhovnom vijeću kada bi ono kod nas postojalo. Smatram ovakve otvorene rasprave potrebnim i korisnim, jer ako ih se ne bude ovako prakticiralo i toleriralo, onda pojedincima ne ostaje drugo nego ili kimati na sve glavom u znak bezuslovnog prihvaćanja svakog, pa i najlošijeg stanja, i svake "zapovjedi" ili "odredbe" bezuvjetno i bez ikakve garancije, de facto priznavanih ili nelegitimnih "autoriteta".

Evo u čemu se sastoji naš lokalni problem u Buenos Airesu (možda je ispravnije da ga nazovem za sada "mojim" problemom sa braćom u odboru u Buenos Airesu):

- 1.) Smatram da je organizacija uspostavljena sa "Radnog Skupa" u rang odbora i društva, pre naglo i da se je skoro u svemu improviziralo, tražeći u svemu u prvom redu makar i časoviti efekt kratkotrajne vrijednosti. Tražio se je popularitet koji ne odgovara stvarnom stanju stvari.
- 2.) Objavljena je na brzinu improvizirana osnivačka skupština, a da se prije toga nije objavio niti potrebni i mogući upis članova, a niti su upisani bili zaprimljeni u društvo u duhu naših pravila i opće prakticiranog načina, te tako na skupštini se nije znalo koliko članova društvo ima i koji su ti članovi, kakovi su i da li odgovaraju uslovima i smjernicama našega rada i programa općenito.
- 3.) Zatraženo je bilo da načinim nacrt pravila društva, kopiju kojega sam i za Tebe načinio i prema izjavi g. Šakića ([Dinko Šakić, mo](#)) ista Ti je poslana na uvid. Ti nisi, koliko je meni poznato na ista stavio nikakvu primjedbu, a to je i naša interna stvar ovdje, pa zato tu Tvoju primjedbu nisam niti mnogo očekivao. G. Mehmedagić je ista pravila trebao prevesti na kastellanski, što je on i učinio, ali ih je time u mnogome izmijenio. Iako je moj sastavk pravila bio tek nacrt, to je i samovoljni prijevod g. Mehmedagića mogao imati samo isti značaj, te su se oba nacrtu ipak trebala dati osnivačima na uvid, mišljenje i prihvati, što, koliko je meni poznato, nije bilo učinjeno, niti se je mene za te izmjene išta više pitalo, te barem uobičajnog reda radi izvijestilo zašto je moj nacrt pravila izmijenjen, u koliko i u čemu. Drugim riječima: ja sam trebao porati njivu bez da imam prava uvida što će se na nju posijati.

Na isti način i bez prethodnog konsultiranja sastavljena je mimo mojeg znanja, udjela i mišljenja lista dužnosnika, gdje mi je "udijeljena" dužnost i jednostavno na skupštini dana do znanja. Ako ne

prije, a ono barem pred sam početak skupštine bilo je prilike i vremena da me se makar reda radi obavijesti i upita sporazumnost, ako ne za ništa drugo, a ono barem za ulogu meni namijenjenu. Dakle, ne peti, nego sam ispao zadnji (možda i deseti - jer nas više nije ni bilo prisutnih) točak u kolima - i to u kolima u kojima, koliko-toliko, vučem već nekoliko godina, svakako više nego li većina prisutnih, koji su-barem nekoji od njih-prvi puta se pojavili, ili uopće se nisu pojavili niti sam ikada znao da su bili skloni Otporu. Logično je, da sam već i radi toga otklonio primiti svaku dužnost u novom odboru.

4.) Bio sam protivan ideji vješanja Tvoje slike uz slike Starčevića, Radića i Poglavnika, tim više, kada za mnoge je još diskutirana i slika samoga Poglavnika. G. Veić je izjavio da je sliku dao načiniti na svoju vlastitu inicijativu, dakle bez konsultiranja ostalih, što sam ja vidio vrlo netaktičnim potezom, koji će imati za sobom ne željnih i nepotrebnih negativnih komentara, kao što se je konačno i ostvarilo.

- Mi smo uvijek isticali u duhu načela revolucije duha da smo protiv svakoga personalizma ovakve naravi, jer da nam je slijediti pouku i savjet Ante Starčevića, koji kaže da nam ne treba "gončina", ne vođu nego ideju da valja slijediti. A tako je to i u duhu "demokratiziranja" kojega stalno zagovaramo. Druga je stvar izvjesiti Tvoju sliku na čisto način otporaškim priredbama i na odgovarajućem mjestu "domaćina" a ne narodnih neospornih velikana, kamo još za života malo tko pripada.

Pisao sam Ti o mnogim drugim razlozima, o kojima ovdje neću duljiti, i predložio Ti da za Tvoje dobro u buduću zabraniš slične stvari. Ja nisam ni Tebi, a ovo ne tajim ovdje ni drugima, da ja Tebe neću kao "vođu" i autorativca na bazi starog sistema i "kontinuiteta" nego kao legitimnog reprezentativnog prvaka unutar jednog reprezentativnog i na demokratski način izabranog tijela i dotle, dok opravdavaš dobiveno povjerenje i izvršavanje postulata i ugovorena načela organizacije unutar ugovorenoga i općenitog priznatog programa po svim legitimnim foruma široke organizacije. (Meni se čini da ovdje puk. Štir govori o konstituciji, Predsjednicima, Saboru, izborima, demokraciji, nadglašavanju itd., dok kroz Pisma Maksa Luburića se može uočiti da general ne govori o nekom preuzimanju vlasti kako bi on bio predsjednik. General isključivo govori o borbi i to oružanoj borbi za oslobođenje Hrvatske, a svaka borba imade svoje visoke vojničke zapovjednike, koje Vrhovni Zapovjednik Oružani Snaga postavlja i smjenjiva, nitko drugi. Vjekoslava Maksa Luburića je za generala postavio Vrhovni Zapovjednik Hrvatskih Oružanih Snaga, a taj je bio Poglavnik, te samo je on njega mogao razriješiti tih dužnosti, i nitko drugi. Kako je poznato iz Pisma Maksa Luburića da je on, Maks Luburić povratio sva vojnička odlikovanja Poglavniku, a ne da je Poglavnik to zahtijevao. Na pritisak sa mnogih strana, general se je povukao u "[zimski san](#)" sve do Poglavnikove smrti 28 prosinca 1959. god. Odmah poslije Poglavnikove smrti, dakle u siječnju 1960., general se pokreće sa svojim istomišljenicima, ne kao poglavar na čelu jedne države, nego kao jedan legitimni general Hrvatske Vojske. Na bazi toga general je prikupljao hrvatsku buduću vojsku. Mo). Posljedice nerazumijevanja ili namjernog iskorištavanja ovog problema su vidne i koliko su mi rekli prijatelji iz drugih organizacija, biti će još vidnije i daleko po Tebe i nas negativno.

5.) Osnivačka skupština društva je zapravo bio trosatni govor o organiziranju famoznog "asada", koji sam ja mojom oštrom reakcijom prekinuo i sa čim se ja nisam solidarizirao, jer sam vidio demagošku zavaravajuću pozadinu, koja je bila veća od one pozitivne. Skupština je obavljena bez ikakvog programatskog reda (koji nije ni postojao kao što je to svugdje običaj), jer je sve bilo već prije prethodno dogovoreno i uređeno na jednoj sjednici priređivačkog odbora kojoj ja radi gripe nisam mogao prisustvovati. Tako sam uglavnom ja bio stavljen pred gotove činjenice. dakle, i u ovom slušaju posve zaobiden i preskočen, kao da sam u Otporu novalija ili pak osoba nepoželjna i svakog povjerenja i pažnje vrijedan. Jedini je od prisutnih bio g. Mirko Bušić, koji je primijetio takovu nepažnju i osobno se izvinjavao radi toga.

6.) Tri dana pred samu osnivačku skupštinu donio je g. Šakić svoj pisalački stroj u svrhu da na zahtjev odbora sastavim prigodni govor za skupštinu u kojem će se prisutni upoznati ciljevima društva, a isto tako da sastavim i govor koji će se održati za vrijeme "asada" sa prijateljima društva, kojom prilikom će se isti upoznati stavom i smjernicama društva, drugim riječima, čime ćemo se predstaviti direktno uzvanika. Udovoljio sam zahtjevu i sve ponio sobom na skupštinu. Na moje najveće iznenađenje akt skupštine je formalno pretrčan i prešlo se je na drugu debatu o "asadu" a da me nitko ni jednom riječju nije upitao za zatražene sastavke govora.

kada sam na koncu prekinuo tu raspravu, koja ne spada na skupštinu, nego tek na novu izabranu upravu društva, te ljutit pita zašto su tražili od mene govore koje sada nikoga ne zanimaju, tražili su konačno da ih oba pročitam. Prigovor je bio jednoglasan da su predugi (oba svega 40 minuta) i dano mi je znati da su govore već predvidjeli g.g. prof. Fržop i predsjednik Lukas juričić. Sastavci su uzeti da će se o njima raspraviti na sjednici novog odbora i eventualno s njima koristiti makar djelomično, no, kako sam mogao kasnije saznati, niti je tako bilo niti su isti predani tajniku. Ostali su u nečijem džepu. Nije to na koncu važno, jer se i nisu trebali nikome sviđjeti, ali je važan način postupanja, kao što je važno istaći da su se za vrijeme "asada" redali govori od podne do na večer, pri čemu su govorili od strane društva barem četiri govornika, a da ipak nije sve to skupa proglašeno "predavanjem" kako se to pokušalo ovdje među našima opravdati ne primanjem mojih primjedbi, prigovora i sastavaka, a na upite radoznalih zašto nisam "asadu" osobno prisustvovao i zašto nisam u odboru, biva "htio je držati predavanje" što se nije moglo dozvoliti itd.

Eto Braco, još jednom tebi, i nekolicini prijatelja, moje obrazloženje o tome u čemu se sastoji lokalni problem. Ti meni nisi htio odgovoriti ništa, te ja po svojoj logici zaključivanja osjetih da taj problem za mene postoji i da ipak nešto iza svega toga stoji. Moje postepeno eliminiranje? Lagano odbacivanje i guranje iz organizacije, ili mi je to jasno dano do znanja da sam radi svojih pogleda i stava u pogledu izgradnje organizacije, ideološkog smjera, ili nečeg drugog, jednostavno nepoželjan?

I jer ni Ti do danas nisi htio zaći u taj "naš" lokalni problem, te se radije uopće ne javljaš, meni je konačno potrebno znati dokle ovaj problem imam smatrati zaista "lokalnim", ili si i Ti sasvim time sporazuman onako kako se odvija? Ili pak misliš da to mi moramo ovdje sami među sobom riješiti? [I](Ja bih se ovdje s ovim složio s puk. Štirom. On za sigurno tražio od generala Drinjanina njegov autoritet da uskoči u lokalni problem i da situaciju smiri onoliko koliko može. Mo)[I Ja ne tražim da budeš sudac bilo kome. Ti i ne možeš tu biti sudac. Ali jer sam ja Tebi pisao u zadnjem pismu i o drugim problemima od opće naravi, a Ti meni ne odgovaraš, ja najzad ne znam koji su tome razlozi: lokalni ili opći, pa ti ovi potonji dobro dođu da se ne javljaš tobože radi onih prvih, koji na Tebe možda i ne bi spadali.

Ja sam Tebi u zadnjem pismu pisao da se ne mogu složiti sa pravcem kojim sve više polazi naš "službeni kurs", kojega u zadnje vrijeme diktiraš zajedno sa Mehmedagićem. (Ovo pismo je pisano 12 prosinca 1966. Dr. Enver Mehmedagić je bio Pročelnik Glavnog Stana Hrvatskog Narodnog Opora, s kojim je general potpisivao sve letke koji su pisani za Domovinu i Proglase Hrvatskome Narodu, hrvatskim komunistima, hrvatskoj radničkoj klasi, hrvatskim studentima, hrvatskim vojnicima, itd. Ja ne znam jeli ili nije puk. Štir bio član Glavnog Stana, pa iz ovog proizlazi, rekao bih, čista ljubomora, što i ne mora biti mo).

U prvi mah izgledao mi je taj kurs kao povremena taktika obzirom na zadnje događaje u Jugoslaviji i pad Rankovića. Mislio sam da se na čas može za neko vrijeme malo zatomiti naš dosadanji nepomirljivi stav prema komunistima (pa i hrvatskim) kako bi se donekle okružilo hrvatske komuniste u otporu prema Srbima, misleći pri tome na daleke buduće posljedice koje bi se time mogle jače i brže izazvati.

Upozorio sam Te na oprez, da se ne prenamagliš, jer izgledalo mi je odmah da je sva ta rabota tamo

ništa drugo nego spašavanje partije i Jugoslavije, i da zato moramo biti vrlo oprezni sa takvom našom taktikom. Ti si mi odgovorio da dijeliš u tom pogledu moju bojazan i time si me na čas umirio. Nije Ti to bilo teško postići jer ja prema Tebi u toj stvari nisam imao nepovjerenja. Ja nisam blizu onim izvorima podataka i vijestima koji Tebi stoje na raspolaganju i zato sam mirne duše mogao vjerovati da ćeš tu časovitu taktiku ipak znati kontrolirati i korisno iskoristiti. Tim više što je Dabo Peranić usporedio i uvjerljivo rasčinjavao razvoje i uzroke događaja u Jugoslaviji i dizao ideju veliko-hrvatstva, što sam obzirom na veliko-srpstvo svih boja smatrao, i danas smatram potrebnim.

Također sam Te bio upozoravao da se ne prengliš tom taktikom, jer da osjetim da ovdje u Argentini nas prate u radu i pisanju i da nam se zatvaraju sve više vrata i uskraćuju povjerenja. Hvala našim nerazumnim partijskim denuncijantima i suparnicima koji nerado gledaju uspjehe Otpora, iz (ne) zavidnosti i političke slijeposti koriste sve moguće da nas svojim tužbama vlastima oblate. I to su uspjeli i još uspijevaju. Mi smo do sada ovdje slovali općenito kao izraziti i nepomirljivi antikomunisti, a napose je takovim smatran gen. Drinjanin i Otpor, kao nešto upravo ekstremno protukomunistički, što kroz pisanje našeg tiska, što kroz moju knjigu o gerili. Nije baš bilo razumno da je za vrijeme "asada" govorio upravo prof. Fržop, koji je ovdje nerado gledan radi svojih nekadašnjih posjeta ambasadoru (jugoslavenskom), iako ja ne sumnjam u njegovo hrvatstvo i njegov nacionalizam, primijetio sam prijateljima da iz taktičkih razloga nije podesno strašiti ga, jer će to biti krivo tumačenje na štetu Otpora i našega novog društva.

Iako je posjeta bila osobne naravi Fržopa, društvo se ne smije i ne može staviti iza njega i indirektno opravdavati njegov osobni čin i time se izložiti kompromitiranju. General Herenčić je to među prvima javno iskoristio, ne da osudi prof. Fržopa, nego da mu njegov čin posluži za povod da napadne Tebe, Otpor i prijatelje. Vrlo nepromišljeno i neukusno od jednog hrvatskog generala, ali činjenica je tu i time nije još sve svršeno. Fržop je poslužio tek kao prva stepenica, prva kvaka.

Ali i to bi Braco bilo prošlo, kada bi mi bili oprezniji i odgovorniji. Stvar i slučaj Fržopa ne bi sam po sebi bila važna niti da se spominje, kada ne bi bilo u zadnjim brojevima OBRANE sve više iznenađenja i za nas same, barem mene osobno, a znadem pozitivno i za mnoge druge iz redova Otpora i izvan njega. Pomno pratim pisanje OBRANE, napose što se odnosi na nas ovdje, a što sve vjerujem piše uglavnom g. Mehmedagić, koji je do sada napisao mnogo lijepi stvari, realnih i prihvatljivih, ostajući uvijek u granicama i duhu naše revolucije i programa.

Iako se u nekoliko slučajeva nisam s njima u svemu slagao, vjerovao sam da je to i prirodna pojava, napose obzirom na razlike u našim godinama starosti, pogledi mlađih i ne mogu se posve podudarati sa našim, mišljenja mlađih naraštaja moramo ipak upoznavati i sa našima nastojati koordinirati i td., (ovdje se u potpunosti slažem sa puk. Štirom, mo), ali imam dojam da je počeo ići malo predaleko, dok najzad nisam pročitao u OBRANI novi program H.N.Otpora, koji me je više nego iznenadio. I to vrlo neugodno. Ja sam Tebe u zadnjem pismu (kojega si vjerujem primio prije izdanja ovoga broja OBRANE) (dvobroj 49-50) upozorio da se opasno udaljujemo u taktiziranju i da imam dojam da nam taktika, koja je trebala biti samo prigodne i sporedne, sve više postaje programom i da ću, ako se tako nastavi udaljavati od starog programa, biti prisiljen i javno protestirati. (Pred sobom imam taj dvobroj 49-50 OBRANE. Evo šta se tu kaže na strani 7 ovog dvobroja:

"PROGRAM HRVATSKOG NARODNOG OPORA"

BUDUĆI OBLIK HRVATSKE DRŽAVE

U Hrvatskoj Državi, za koju se bori i zalaže **HRVATSKI NARODNI OPOR** vladati će demokratski i parlamentarni (saborski) poredak, koji će svakome jamčiti pravo slobode, vjere i uvjerenja. Demokratski ustroj države, potpuna sloboda za svakog građanina bez razlike spola, vjere i uvjerenja, uključujući i komunističku stranku Hrvatske, pružiti će svim građanima mogućnost

slobodne manifestacije misli.

Tajnim slobodnim glasanjem, biraju se narodni predstavnici za Hrvatski Sabor. Država jamči svakome slobodan život i rad. Narod pomaže državne ustanove i državu kao zaštitnicu slobode. Hrvatska Država i njeni organi moraju svakog pojedinca i naroda kao cjeline. Politička stranka koja upravlja državom, nije država. Državu sačinjavaju samo narod i njemu treba biti podčinjena vlast. U svim državnim poslovima i za političare, valjan je samo pravorijek naroda. Ne će postojati ni povlaštena stranka, ni povlašteni stalež, ni povlaštena vjera. Pred državom smo svi jednaki.

Svi građani bez razlike, mogu se natjecati na najviša državna namještenja, prema njihovim sposobnostima i obrazovanju, bez razlike na njihovo političko mišljenje. Organi reda (policija), redarstvenici (milicija), državni namještenici, kao i sudbene vlasti, neće biti pod uplivom niti zavisiti od političke stranke na vlasti, što vrijedi i za vojne formacije Hrvatske Države.

Hrvatski Sabor će ukinuti sve represivne organizme sadašnjeg režima koji poput Udbe djeluje na području Hrvatske.

Hrvatska će vojska preuzeti i držati vlast nakon uspostave Slobodne Hrvatske Republike, kroz dvije godine, za koje će vrijeme omogućiti primjenu i sprovesti u stvarnost ovog programa.

Hrvati - vojnici, podoficiri i oficiri sadašnjih Jugoslavensko - komunističkih vojnih formacija, automatski će preći i biti uklopljeni, sa istim činovima, u vojne formacije Hrvatske Države.

Garancije stanovništvu Hrvatske biti će date Revolucionarnim Privremenim Ustavom u ovoj prelaznoj fazi, dok Hrvatski Sabor ne donese jedan stalni i konačni Ustav koji će zadovoljavati sve komponente Hrvatskog Naroda.

Svi građani i stanovnici Hrvatske potpasti će pod opću političku amnestiju za sva nedjela političke naravi počinjena od 1941. pa nadalje. [\(Ovo se za sigurno odnosi i na Josipa Boljkovca, Josipa Manolića i druge, ako iz mržnje prema izraženom hrvatstvu nisu ubijali Hrvate, mo\)](#) Ovo je jedini način da se smire duhovi i sprovede u djelo bratstvo Hrvatskog Naroda. Svaka vrst osobne osvete ili proganjanja, biti će oštro zakonom zapriječeni i kažnjavani.

U koliko stanovništvo hrvatskih pokrajina, Bosne, Hercegovine i Sandžaka plebiscitiranom većinom zažele da ove pokrajine u sastavu Hrvatske Države imaju osobine koje će se ispoljavati u njihovoj autonomiji i federalnom odnosu sa ostalim dijelom Hrvatske, ovoj će se želji udovoljiti.

Hrvatska Država će, prema tome, obuhvaćati cijelo povijesno i etničko područje koje nastanjuju Hrvati već preko tisuću godina."

[\(To je što OBRANA dvobroj 49-50 1966. kaže. Šta je pogriješno s tim? Mo.\)](#)

I zato je "novi program" za mene ne samo iznenađenje, već je i najveće razočaranje. Ovaj novi program je prava kapitulacija Otpora i skretanje za 180 stupnjeva i unazad i u lijevo [\(Na znanje. Mnogi su tada generala prozvali komunistom zbog PORUKA IZMIRENJA ...i približavanja hrvatskim komunistima u borbi protiv Jugoslavije i "srbokomunizma", kako je to često govorio i pisao general Drinjanin. Evo, i naš junak i Vitez rata NDH puk. Ivan Štir tako misli, da je general sa svojom politikom "IZMIRENJA" otišao ... "za 180 stupnjeva unazad i u lijevo". I generalov ubojica Ilija Stanić u svojim izjavama preko "serija jugoslavenske tajne službe ..." iznosi da je general imao na svojem pisaćem stolu šifrirana pisma za Ruse ..., mo\)](#). Tko ga je sastavio, Ti ili Mehmedagić? To bi dakle imao biti odgovor na moja upozoravanja? Ako ga nisi Ti pisao, jesi ga barem pročitao i trijezno analizirao? Jednostavno si ga otiskao, objavio i organizaciji diktatom nametnuo i sada neka

se od njega pere i brani kako tko hoće i zna, iako se kome sviđa ili ne.

Opet, dakle, jedan udar Otporu, kao onaj u slučaju Jordana, koji te je skoro i glave koštao, jer si lakomisleno nasjeo ljudima za koje se nisi trudio prvo dobro u dušu upoznati. Opet zar na sklizavom ne ispitanoj terenu prenatljuješ u svojim samovoljnim odlukama i stavljaš organizaciju i sve ostalo pred neke gotove činove, a na bazi ništa stvarnog i općenito prihvatljivog. Što je tebi da nas ovako dvije ili tri godine stavljaš u tako nejasne i nemoguće situacije? Smatraš li Ti nas, Tvoje osobne prijatelje stare suborce, i sve druge budalama, neodgovornim ljudima bez vlastite kičme i mozga? Sredstvom? Ili se smatraš jedino pozvanim i nadljudskim, da možeš sve prepisivati u ime nečega "svetoga" i "višega" kojega se jedino Ti ne moraš držati i poštivati? Zar snobovima misliš ostvariti Tvoje planove? Ja samo Tebe mogu smatrati odgovornim za taj neprihvatljivi "novi program" kojega smatram posvemašnjim napuštanjem dosadašnjeg smjera i borbe Otpora, jer je to skretanje u krajnji socijalističku ljevice, na točku gdje se jedino mogu spojiti desničarski i ljevičarski ekstremi, neka vrst "naserovštine", gdje se arapski nacionalizam nameće sa Titovim komunizmom u sjeni rusko-komunističkog tutora.

To je za moj pojam izdaja hrvatske narodne i oslobodilačke borbe, Otpora i prijatelja; to je kapitulacija posvemašnja pred svega nekoliko (možda tek 3%) hrv. komunista koji služe Titu da spasi Jugoslaviju i partiju, a ono opet pomalo rehabilitira Rankovića za volju Srba, koji u svojoj hrvato-žderoskoj megalomaniji i dalje će ostvarivati velikosrpsku "zavetnu misao", kako sam ono pisao u brošuri o Bosni: "da bi se srpskim selima moglo proći od Mostara do Zadra". A Ranković je spremao velikosrpski udar Titu, i Hrvatima, te je već bio dijelio kamionima oružje hercegovačkim četnicima za pokolje hercegovačkih Hrvata, za koje i ja kao Slavonac mnogo osjetim i strepim.

Zar nije OBRANA mogla više o tome pisati, onako kako si pisao poprativši knjigu Gen. Villegasa, gdje si pisao kao onaj stari Maks, da sada ne mogu prepoznati Tebe u "novom programu". gdje si zapravo pravi i iskreni Maks?

Ja se ovdje neću upuštati u detalje tog novog programa. Dovoljno je svakome da ga pomno i hladnokrvno pročita pa da osjeti neku neugodnu hladnoću u duši. A čitati će ga mnogi Hrvati, pa i pravnici i socialozi i političari ([Za sigurno ga je čitao general JNA dr. Franjo Tuđman, kojemu se je svidio ovaj "novi program" Hrvatskog Narodnog Opora, te slijedeće godine, dakle, 1987. došao posjetiti Kulu Hrvatsva u Torontu i u njoj Državotvorne Hrvate organizacije HNO. Osobno sam bio na tom sastanku. Mo](#)). I reagirati će. Imao sam prilike već neke od takovih čuti što misle. Jedna zbrka pojmova, protuslovlja i površnosti. Nešto što ja osobno ni da je ublažim zabludama i pogreškama napisano ne bih mogao prihvatiti.

Dragi Braco, ne mogu pljuvati na prošlost; ne mogu taktiku pretvarati u program, najmanje taktiku vrlo prozirnju, prenatljenju, opasnu. Ja sa svoje strane taj novi program osuđujem i posve odbacujem u cijelosti, jer su u njemu posve zasjenjene i one neke pozitivne stvari, koje se ali ne mogu tako prikazati i plasirati. Ako još držiš do moga mišljenja i do moje suradnje, onda tražim da taj program odmah javno opozoveš i posve obezvrijediš. To nisu načela i program koji su objavljeni u onom izvanrednom broju DRINE, i koji je bio osnažen zaključkom Radnog Skupa "North" deseti travnja prošle godine. ([Pukovnik Štir za sigurno misli na "izvanredni broj DRINE" koja je izišla kao 14 knjiga Drinine Knjižnice u početku 1966. godine, a ovo pismo je pisano iste godine, ali u zadnjem mjesecu godine, dakle u prosincu, pa se čini da je to bilo prošle godine. Ova DRINA donosi: TEMELJNA NAČELA I DUŽNOSTI HRVATSKIH BORACA U EMIGRACIJI. Ova načela su uistinu izišla u prvoj DRINI poslije Poglavnikove smrti, a tiskana je u travnju 1960. Zbog važnosti i velike potražnje, DRINAPRESS je tiskala ovu izvanrednu DRINu 1966. Mo](#)).

To nije onaj program, niti su to ona načela za koje mi već u nekoliko navrata najavljuješ da su ponovno u tisku. Ako su Tvoja obećanja meni u toj stvari davana konačni odgovor u tom novom programu, onda mene nisi zadovoljio. Naprotiv, izazvao si me na ovakvu reakciju. Ja moje principe

i stav ne mogu podvrći niti našem dugom prijateljstvu, jer oni služe nečemu višem i vrjednijem od nas. Barem ja nastojim da to tako bude u svakom ovom činu i naporu.

I Tebi i prijateljima dajem ovime otvoreno i iskreno moje mišljenje. Nisam krzmao dati oduška mom pravom uvjerenju i mišljenju. Ne pišem ovo zato da Tebi ili Otporu naškodim. Naprotiv! Želim samo koristiti našoj užoj i općoj hrvatskoj stvari, a na Vama je da zauzmete i prema meni Vaš stav, po Vašoj najboljoj savjesti. Vrijeme i istina biti će nam konačni sudac. Ne želim biti novi "Vrančić" u Otporu.

Želim jedino reći što mislim, da nitko ne dvoji što mislim i osjećam, a o Vama svima ovisi kako će se stvari među nama razvijati, te ću i ja onda konačno moći donijeti moju zadnju odluku. Ili ćemo ljudski stvari raspraviti i postaviti ih na mjesto kako ono Bog zapovijeda, ili ćete me uvjeriti u našu stvaralačku i organizatornu sposobnost, ili u moju zabludu. Ja ću prema tome znati i sam što mi je činiti, te ću se ili korigirati ili ću prestati zavaravati sebe i druge mlateći praznu slamu. Ili ću se pak okaniti neodgovornog igranja sa vatrom. Činiti ću po najboljoj savjesti, nastojeći biti i ostati odgovoran i svojoj savjesti i zajednici vrijednoj svake pažnje i odgovornosti, a ta zajednica je u našem nacionalističkom pozdravu:

BOG I HRVATI!

kojim Tebe Braco i ostalu braću ovom pozdravljam.

Vaš I. Štir v.r.

[\(Ispod ovog potpisa ima dodatak kojeg prepisujem onako kako ovdje stoji, mo\)](#)

"Prijepis pisma puk. Štiera a u suglasnosti originala koji se nalazi u pismohrani Tajništva za Kanadu područnog R.S. "North" izvršio i jamči za vjerodostojnost ovog prepisa,

Windsor, 31. prosinca 1966.

Tajnik za Kanadu
Područnog R:S: "North"
Vjekoslav Cecelja. podpis Vjekoslav Cecelja.

Napomena:

[Eto, sada smo čuli, donekle, i pukovnika Ivana Štira. Šteta što nemamo korespodenciju između generala Drinjanina i puk. Štira. Iz nje bi se mnogo toga saznalo, a ovako, obojica su već davno mrtva, nisu među živima. Nama ostaje sada samo iznijeti - ama baš - sve što znademo i što imamo, kako bi hrvatski novi naraštaji i hrvatski povjesničari imali sve zapisano pred sobom. To je sve što mi možemo učiniti dok smo još živi. Otporaš.](#)

Posljednje uređivanje od Bobani : 17-05-2015 at 22:57

Vrh obrazca

Dno obrazca